

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 106

Presidència de l'Honorable Sr. Fèlix Fernández i Terrés

Sessió celebrada dia 29 d'octubre del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3651/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de les Balears com a regió europea de l'any. 4582
 - 2) **RGE núm. 3744/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actes amb motiu de la designació de Balears com a regió europea de l'any. 4583
 - 3) **RGE núm. 3745/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost dels actes prevists amb motiu de la designació de Balears com a regió europea de l'any. 4584
 - 4) **RGE núm. 3746/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la campanya publicitària "Hem guanyat el 2003". 4585
 - 5) **RGE núm. 3743/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost econòmic de la participació del Govern de les Illes Balears a l'anomenat cas Bitel. 4586
 - 6) **RGE núm. 3748/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a absència de membres del
-
-

- Govern a l'entrega del premi "Criadors de cinc anys". 4587
- 7) **RGE núm. 3739/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canvi climàtic. 4588
- 8) **RGE núm. 3740/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ràtios d'alumnes a les Pitiüses. 4589
- 9) **RGE núm. 3741/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a institut d'es Vedrà. 4590
- 10) **RGE núm. 3742/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a connexió per cable. (Ajornada). 4590
- 11) **RGE núm. 3749/02**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pisos tutelats per a malalts mentals crònics. 4591
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2088/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aigües depurades per a reguiu. 4591
- III. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 2105/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes per tal d'establir guarderies als llocs de feina. 4597
- IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 2769/02**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de Llei RGE núm. 2520/02, municipal i de règim local de les Illes Balears. 4603
- V. Informació al Ple de la cambra de la designació de membre suplent, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, per tal de defensar, davant el Congrés dels Diputats, la Proposició de llei relativa a modificació de l'article 471 de la Llei orgànica 6/1985, del Poder Judicial, si n'és el cas. 4617

EL SR. PRESIDENT:

Buenos días señoras y señores diputados. Daremos comienzo al pleno convocado para hoy 29 de octubre y lo haremos por el primer punto del orden del día que son las preguntas, como siempre.

I.1) Pregunta RGE núm. 3651/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a designació de les Balears com a regió europea de l'any.

Y la primera pregunta es la número 3651, que presenta la Diputada Sra. Maria Salom i Coll que tiene la palabra.

LA SRA. SALOM I COLL:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señores i senyors diputats. El passat dia 25 de juny d'enguany, el President del Govern anunciava a *bombo y platillo* a una roda de premsa en el Consolat de Mar que a les Illes Balears ens havien donat un premi, ens havien atorgat el Premi de Regió Europea de l'any 2003.

En principi tots ens alegrem que les nostres Illes tinguin un reconeixement internacional, però poc a poc vas gratant, vas

mirant, vas investigant que és allò què passa i preocupa la situació. Resulta que el President del Govern, Sr. Antich diu que hi ha 27 regions que opten a aquest títol, això ho diu el President del Govern, ens assabentam que això no és així, que només són 3 regions que han optat a aquest títol. Resulta que no s'ha produït cap reunió física entre els membres del jurat, sinó que s'ha produït una votació a través d'internet. Resulta que el Sr. Antich diu que aquest premi el dóna la Unió Europea i això és mentida, el premi no el dóna la Unió Europea, el premi el dóna una empresa catalana, bé una empresa, una ONG o una suposada ONG que es dedica a aquestes coses, a comprar i donar títols.

El Sr. Antich ha de donar explicacions en aquest Parlament perquè és un tema delicat, és un tema greu. Resulta que aquest premi no és un premi amb tradició, amb solera, sinó que és un premi que s'acaba de crear, que és la primera vegada que es dóna. Resulta que aquest premi el dóna un senyor que li diuen Tudela, que pel que es veu el coneixen a tot el món a aquest senyor, per tota Amèrica coneixen el Sr. Tudela pels seus escàndols, perquè és un *chapuzas*, perquè es dedica a comprar i vendre títols, resulta que a Mèxic, Panamà coneixen a aquest senyor. En alguns d'aquests països han arribat a pagar mig milió de dòlars perquè els donin un premi d'aquest tipus.

Nosaltres des del Partit Popular consideram que el Sr. Antich ha de donar explicacions aquí d'aquest muntatge, d'aquest frau i per això demanam al Govern què en pensa?

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Salom. Por el Govern tiene la palabra el Sr. Conseller de Presidencia.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. El que és cert és que la seva pregunta, perquè crec que tendrem temps de parlar de tot allò que ha dit i crec que es repetiran perquè tenim 3 o 4 preguntes damunt aquest tema. Vostès em demanen en aquesta pregunta si és cert que fou un frau la designació de les Illes Balears com a regió europea del 2003. Li he de dir que no.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Por dos segundos Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, Sr. Garcias, això és un frau, és un muntatge i aquest premi és una presa de pèl per a tots els ciutadans del les Illes Balears que vostès suposadament han comprat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Salom. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri Sra. Salom, les paraules grandiloqüents, allò que diu vostè s'ha de demostrar, perquè vostè en aquest moments diu que hem comprat. Nosaltres com vostè sap i per moltes notícies que surtin a la premsa, no hem pagat ni 1 euro.

En segon lloc, frau significa..., ho podem cercar als diccionaris i si els va bé el *Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans* ho defineix molt bé: és l'acció d'enganar algú per procurar-se un avantatge en detriment d'ell. Allò que està molt clar és que allò d'una convocatòria pública, en aquesta convocatòria pública s'hi varen presentar les Illes Balears, perquè li vull recordar que no és un premi al Govern de les Illes Balears, sinó que és un premi a la regió de les Illes Balears i varem ser designats, varem ser designats per un jurat internacional, compostat per membres d'institucions europees. Per tant, des del moment que varem tenir aquesta designació jo crec que allò que hauria de fer el Partit Popular és encoratjar aquest Govern que es facin els actes el millor possible per dur endavant aquest premi. És cert, és un premi nou, és un premi que té la finalitat de mantenir les relacions entre les regions europees i enlairar, podríem dir el fet regional.

També li he dir més, si vostès pensen que és un frau el Sr. Aznar amb una carta dirigida a l'organització deia que el Govern..., ho llegiré en castellà: "*El Presidente de Gobierno expresa su satisfacción al conocer que su proyecto se pondrá en marcha el 1 de enero del 2003 y le anima a seguir trabajando para acercar Europa a sus ciudadanos*". Això ho deia el Sr. Aznar i la veritat és que vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 3744/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actes amb motiu de la designació de Balears com a regió europea de l'any.

Pasamos a la siguiente pregunta la número 3744 que presenta el Sr. Joan Flaquer i Riutort que tiene la palabra.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Garcias, frau i a més a l'opinió pública d'aquestes Illes, als ciutadans d'aquestes Illes. La prova més evident d'això és el que va passar a Menorca, allà on no va ser la Presidenta del Consell Insular la que va decidir sortir, sinó la pressió dels seus socis del PSM i d'Esquerra Unida, perquè s'està venent que és la Presidenta del Consell, però no és la Presidenta del Consell, és el PSM i Esquerra Unida qui es varen empegueir d'aquest muntatge i d'aquest frau. I la prova més evident és el fet que a Menorca ha imperat el seny i han sortit d'aquest muntatge.

Vostè va dir a una interpellació de fa uns mesos, en el mes de juny, a la nostra diputada la Sra. Bennàssar, arrel de la interpellació de la seva política en matèria europea que per ventura aquests dies també els donarem la sorpresa d'un altre cosa que hem aconseguit i que la coneixerà aquests dies. Era aquesta la sorpresa? Aquest frau, aquesta estafa, aquest engany a l'opinió pública de les Illes Balears? Jo esper, perquè la pregunta és saber quins actes pensen fer vostès a partir d'ara en relació a aquesta designació, jo esper que tinguin la prudència i el seny que ha imperat a l'illa de Menorca i es retirin i no les facin.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sr. Conseller de Presidencia.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que les preguntes diuen una cosa, sort que al final concreta amb el que és la pregunta, perquè fa una continuació de la intervenció de la seva companya. No crec que sigui el mètode, si aquest vol ser..., no hi ha cap problema, ho podem debatre tot en conjunt i a més, la setmana que ve tendrem una interpellació i ja ho debatem, no

tenim cap problema en debatre-ho. Però crec que han fet unes preguntes i la meva obligació és contestar-les.

I la pregunta que vostè em feia era, quins actes té previst desenvolupar el Govern amb motiu de la designació de les Illes Balears com a regió europea de l'any? Miri, en aquests moments el que s'està fent i s'està plantejant és fer el consorci com a organisme que seria el que delimitaria tots aquests actes i estam en aquest procés de constitució del consorci.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Llàstima que aquest consorci ja neixi coix perquè no hi participa l'illa de Menorca, això ja crec que és una evidència palpable. Però és també una evidència que vostè continuï amb aquest consorci i que no es vulgui donar per assabentat que a vostè o l'han enganat o bé vostè vol seguir enganant als ciutadans d'aquestes Illes.

Per què, Sr. Conseller de Presidència, vostè continua amb aquesta qüestió? No li basta tot el que ha sortit aquests darrers dies? No li basta veure com a altres llocs d'Amèrica es compren i vénen títols per part d'aquesta ONG? No li basta conèixer com hi ha hagut escàndols arrel de l'actuació d'aquest senyor a Colòmbia, Equador, Canadà i molts altres llocs? No li basta això? Vostè vol continuar en aquest tema? Vostè ens ha dit abans i això queda reflectit en el *Diari de Sessions* que no li ha costat un duro, fals. De moment un company meu parlarà de la campanya publicitària que ja ha fet vostè, d'això ja en parlarem d'aquí una estona i ara en una altra pregunta haurà de respondre, quin cost previst per a aquests actes. Només faltaria que perquè l'hagin nomenat ja tengui cost, això sí que ja seria comprar, això ja seria un escàndol, que vostè ja hagués pagat avui...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. La veritat Sr. Flaquer és que no cal que em faci preguntes, vostè fa les preguntes, té les respostes i té les solucions. Per tant, vostè no té cap interès en allò que jo li contesti, cap ni un, perquè vostè l'únic interès que té és desprestigiar el fet que les Balears hagin estat designades regió europea. Això els dol, si hagués estat designat regió europea el temps que governaven vostès seria l'acte més ben fet de la Unió Europea.

Per tant, és l'única cosa que els dol. Vostès no saben practicar altra política que la de si ho feim nosaltres està bé, si

ho fa l'adversari tot és dolent, això és la política que practiquen, no en practiquen d'altra i ja estam acostumats en aquesta cambra. Ja els puc dir que no és frau, ja els puc dir que no ens ha costat cap duro, perquè vostès en un moment determinat varen dir: "no és que han pagat en aquesta empresa", quan s'ha demostrat que no s'ha pagat, és igual, vostès diuen el mateix i segueixen allà mateix. Miri, jo li puc assegurar és que per a aquestes Illes era i és un fet important, encara que sigui el primer any que aquesta organització hagi posat en marxa, amb un jurat internacional compost pel Sr. Prodi...

(Rialles)

Perdoni, pel Sr. Bore, home qualsevol es pot equivocar. El Sr. Prodi també li va donar suport. Un jurat internacional d'aquesta categoria li puc assegurar que si això els ho haguessin donat a vostès, o ho haguessin donat a una comunitat governada pel Partit Popular, això seria el millor que hauria passat, però vostès no saben fer altra política que no sigui política de terra cremada.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 3745/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost dels actes prevists amb motiu de la designació de Balears com a regió europea de l'any.

Pasamos a la siguiente pregunta, la número 3745 que formula el diputado Sr. Francesc Fiol que tiene la palabra.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, efectivament ens dol la designació i ens dol perquè quan enganen el Govern d'aquesta comunitat, nosaltres pensam que ens enganen a tots, perquè en definitiva, encara que no ens agradi aquest Govern, vostès representen a tota la comunitat i la veritat és que d'allò que s'ha demanat aquí i del poc que s'ha contestat per part del Govern, efectivament ens trobam davant un tema que es constitueix com a un frau, un engany i la millor prova que estam davant un frau i un engany és que els seus companys de Menorca s'han retirat hàbilment d'aquesta qüestió. I jo crec que vostès el millor que podrien fer, no els don un consell és una opinió sincera, el millor que podrien fer és retirar-se d'aquest afer.

Però la pregunta va referida a quin cost tenen els actes prevists en motiu de la designació de Balears com a regió europea de l'any. Vostè ha dit: a) que no els ha costat de moment ni 1 euro i b) que han creat un consorci que encara ha de decidir els actes. Per tant, em podrà dir que encara no sabem quins actes farem, no sabem quin cost tindrà. Jo li deman un poc de concreció, deuen tenir tanmateix alguna idea de quins actes decidirà fer aquest consorci i quin cost poden tenir.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Fiol. Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Seguim dins la mateixa tònica, qui demana assumeix les possibles respostes que ha de fer el conseller. Li puc dir que si vostè considera que li he de respondre coherentment li he de dir que els actes encara no estan programats. Per tant, vostè s'ha fet la resposta. A més li diré una cosa, no sé si li sona, cost cap *por ahora*.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Ens trobam amb una pràctica ja habitual en aquesta cambra i és que el Govern no vol donar explicacions. Però aquí vostès tenen un problema, hauran de donar explicacions d'aquesta qüestió, les donaran avui, la setmana que ve o quan sigui, però hauran de donar explicacions d'aquesta qüestió. Avui vostè es pot escapar del tema dient, com que encara no sabem res del consorci, no sabem quins actes farem i no sabem que costaran. Per tant..., per cert, també es retracten dient això, perquè no saber res d'allò que faran, és a dir no saben res d'allò que farà aquest consorci, no se'ls ha ocorregut cap acte per posar en marxa i quin cost tindrà? Molt bé, no contesti avui, *hágalo después de la publicidad*.

Però haurà de donar explicacions davant d'aquesta cambra perquè una de les obligacions que té el Govern, una de les principals obligacions que té el Govern i que vostès refusen molt fàcilment, és donar explicacions detallades. Avui es podrà escapar de dir-nos el cost, però això no acabarà així, hi haurà com vostè ja sap en el futur més preguntes, una interpellació i com altres casos que hi ha hagut en aquesta cambra, se'n seguirà parlant.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Fiol. Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Fiol, explicacions totes les que vulgui, sense cap problema, el que passa és que vostès passen l'arada davant el bou. Donarem les explicacions quan els organismes pertinents hagin fet la feina i després donarem totes les explicacions. D'allò que estic segur és que per moltes explicacions que doni jo, a vostè no li servien de res, no li servien de res en aquests moments, perquè vostès duen una roda..., en tenim molts d'exemples, a què s'han dedicat vostès

durant tres anys d'oposició i han agafat això com una pràctica ja comuna. Jo quan veig les preguntes així com estan enllaçades són les mateixes preguntes que varen dirigir i varen fer en el tema de menjadors escolars, és el mateix, és una tècnica parlamentària, que s'entén, que la puc comprendre, però no volen explicacions, l'única cosa que volen és embullar la troca, seguir embullant la troca.

Mirin, els diré una altra cosa..., no jo ja li he contestat la pregunta. Aquí l'únic que ha embullat la troca i el qui pot haver creat un problema perquè vostès s'entretenguin, perquè al final vostès no tenen cap objectiu que la designació de regió europea per a la nostra comunitat pugui tenir èxit. L'únic que ha embullat la troca i ha fet molt de mal a aquesta designació, és un eurodiputat seu que enlloc d'alegrar-se per l'obtenció d'aquest premi, ha embullat la troca i encara no tenim cap notícia que hagi fet res per a la nostra comunitat autònoma o per a la nostra regió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 3746/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la campanya publicitària "Hem guanyat el 2003".

Pasamos a la siguiente pregunta, la número 3746 que presenta el diputado Sr. Joan Huguet i Rotger que tiene la palabra.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Noblesa obliga i abans de tot donar, de part del nostre grup, la benvinguda al nou conseller de Treball en aquest el seu primer plenari, siau benvingut.

Però anem al bessó de la qüestió, Sr. Conseller. Jo intentaré mitjançant la meua pregunta posar el bou davant l'arada, no l'arada davant el bou que varen posar vostès i com posaré el bou davant l'arada? Perquè aquí si hi ha cost, no crec que els ho hagin regalat. Quin cost ha tengut la campanya publicitària titulada "hem guanyat el 2003"? Per cert, li he de dir que me'n vaig preocupar, vaig tenir com un ensurt, ja han guanyat i encara no hem fet les eleccions, aquesta genteta ja ha guanyat i encara no hem fet les eleccions, primera qüestió.

Segona qüestió, vostès fan una campanya damunt un fet que no s'ha produït, la Unió Europea no ha donat cap premi. "Les Illes Balears varen ser elegides ahir regió europea de l'any 2003", "la decisió la va prendre un jurat internacional, integrat per destacades personalitats de la Unió Europea". "Hem estat designats perquè som un exemple encoratjador al foment, a la participació de les regions a la construcció europea".

Sr. Conseller, seguem seriosos, aquesta campanya sí que ha tengut cost, li reiter, posem el bou davant l'arada. Quin cost ha tengut aquesta campanya publicitària?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sr. Conseller de Presidencia.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Huguet, per dir-li que no tenim cap problema en donar explicacions i per tant, la quantitat que vostè em demana, no en campanya publicitària, els ho donaré, no tenim cap problema, no amagam res, el que passa és que no podem donar el que no tenim.

Les quantitats, no de la campanya publicitària, l'única cosa que va ser és una inserció als diaris de les Illes Balears i va tenir el cost següent: de producció 1.555 euros i d'inserció d'aquesta notícia 13.354 euros. Això és el cost que va tenir això que vostès en diuen campanya, que si vol en parlarem de campanyes, només va ser donar a conèixer als ciutadans d'aquestes Illes la designació de la nostra regió com a regió europea de l'any 2003.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, com deia aquell no és molt ni poc sinó tot el contrari en funció de com es miri. Vostè encara no ha pogut donar explicacions de què pensen fer, què és allò que s'ha de fer i fan ja tota una campanya publicitària, vostè s'ha referit als mitjans de comunicació escrits, escrits, però als nodos que a vegades fan, també ja ha sortit això eh? Açò que està tot inclòs que és un *totum revolutum* i ja que hi som també hi inserim que hem estat elegits la regió europea.

Sr. Conseller, em cregui, açò és un fet que jo personalment, permeti'm que li faci una broma, no m'afecta perquè aquesta presa de pèl, per evidències òbvies, a mi no m'afecta massa, però açò és una presa de pèl Sr. Conseller i encara és a temps de rectificar, encara té temps de rectificar, és a temps fins i tot de denunciar que aquest senyor s'hagi volgut..., miri jo li faig una concessió, denunciar que aquest senyor s'hagi volgut aprofitar de la bona fe del nostre Govern. És que jo vull ser solidari amb el nostre Govern, nosaltres volem ser solidaris...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Presidencia.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri tot el que diu vostè Sr. Huguet ho escolt molt atentament i ho he de creure, ara el darrer que m'ha dit no m'ho crec, amb tot el respecte del món, no ho crec perquè jo sé la feinada que ha fet el seu eurodiputat perquè això no tengués cap importància per a la nostra regió i poguessin tirar a baix aquest projecte, jo ho sé la feinada que han fet i ho

sabem tots. Per tant, no puc creure aquesta bona voluntat que vostès exposen aquí davant aquesta nominació de regió europea.

Fins i tot ha arribat a l'absurd de si aquest senyor, a qui vostè diu fraudulent, és l'encarregat del Fòrum de Catalunya per a l'any 2004, vostè ja queda desprestigiada, fins i tot l'ha nomenat el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat i hi participen totes les administracions. Miri, aquestes caçaries jo crec que no són adequades quan no convé a un partit polític, pel que sigui, quan no li convé jugar d'aquesta manera i li dic a vostè Sr. Huguet perquè sé que vostè el cap damunt el coll i té una responsabilitat i l'ha tenguda sempre.

Per tant, els demanaria en aquest cas que utilitzin si fos veritat, li puc assegurar que si fos veritat que hi ha frau no es preocupi que ens retirariem. Però el que sí és cert i demostrat és que nosaltres en tot cas amb allò que ha estat una inserció en els anuncis, no campanya de publicitat, era que posàvem en coneixement de la ciutadania el fet d'haver estat elegits regió europea de l'any 2003 i sempre ho vàrem dir, sempre ho vàrem manifestar clarament, perquè tot el que m'ha llegit vostè és allò que hi va haver, un jurat internacional i una organització que era la que atorgava aquest premi i l'any que ve, com vostè sap aquest premi seguirà funcionant a no sé que vostès facin un (...)

I.5) Pregunta RGE núm. 3743/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost econòmic de la participació del Govern de les Illes Balears a l'anomenat cas Bitel.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la siguiente pregunta, la número 3743 que formula el Honorable Diputado Sr. Joan Flaquer i Riutort que tiene la palabra.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa unes setmanes ja vàrem conèixer una primera part del cost de la persecució judicial d'aquest Govern cap a dirigents del Partit Popular, 14 milions de pessetes per un informe pericial que haurem d'anar analitzant i seguint per veure si efectivament es justificaven o no.

Avui volem conèixer quin ha estat el cost per al Govern de la representació legal i jurídica en aquest cas.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Presidencia.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. I en la línia de donar explicacions, vostès diuen que aquest Govern no les dóna, però que cada dia les dóna. Li donaré les xifres i li he de dir que ja es decidirà si serà el cost definitiu, però sí les quantitats que s'han pagat en cas de missers i procuradors.

L'any 2000 s'abonaren 3.485 euros. L'any 2001, 7.668 euros i l'any 2002, 10.440 euros. I ara perquè l'altre dia em va dir que havia hagut de fer molts de números, li dic no cal que en faci tants, són 3,5 milions de pessetes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. M'imagín, com va dir l'altra vegada que també serà una provisió de fons això que han pagat fins ara, és a dir, que és un cost provisional Sr. Conseller. Haurem de demanar el definitiu, perquè jo fa 7 mesos que li deman aquestes coses, 7 mesos, des del mes de febrer li deman el cost total de la seva participació en aquest cas i a mi m'agradaria que fossin capaços tots els que estam aquí de veure la incongruència d'aquesta participació.

Aquí resulta que hi ha un presumpte espiat, el Sr. Quetglas, que feia feina a una institució que és el Consell Insular de Mallorca i nosaltres entenem perfectament que el Sr. Quetglas a títol particular, comparegui i faci totes les denúncies que vulgui, com entendríem perfectament que la institució presumptament espiada, el Consell Insular de Mallorca, comparegués i denunciés aquestes actuacions. Però em vol explicar vostè què hi pinten vostès? Em vol explicar el Govern de les Illes Balears què hi pinta aquí, si no és per perseguir i criminalitzar judicialment el Sr. Matas? M'ho vol explicar? Perquè ja tenim 14 milions per un costat, 3,5 de moment, vostè ja s'ha curat en salut, de moment. És allò de *no hay cadáver no hay delito* i vostès *erre que erre* s'hi tornen personar com a Govern a qui impugnar l'auto d'arxiu del jutge d'instrucció.

Tot això, Sr. Garcias, són doblers de tots els ciutadans d'aquestes Illes, no són doblers del Sr. Quetglas, no són doblers del Partit Socialista Obrer Espanyol d'aquestes Illes, són doblers tots els ciutadans i que vostès estan malgastant i tudant sense cap tipus d'escrúpul i amb una finalitat política. De manera Sr. Conseller com que estam arribant a la segona part de tots aquests casos judicials, i ho sabíem i ho podem comprovar, vostès comencen a tenir la responsabilitat de tornar aquests doblers i de donar explicacions als ciutadans, perquè res justifica que vostès s'hagin personat com a Govern amb doblers públics en aquesta causa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Presidencia.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Flaquer és curiós que qualsevol ciutadà del carrer entengui que el Govern hi ha de participar i vostè encara no hi ha arribat, és curiós i jo li he de dir. És com si el delictes s'hagués comès, el suposat delictes, no sabem on es va cometre, no va ser en unitats informàtiques d'aquest Govern? L'espionatge on es va fer? A la seu del Consolat de la Mar. Escolti, els jutges tal vegada no hagin entrant amb el Sr. Matas, però allò que està demostrat és que hi va haver documents que varen arribar d'una manera *tortícera*, així com li vulgui dir, al despatx de la secretària o a la taula de veïnat del despatx de la secretària del Sr. Matas.

(Aldarull a la sala)

Per tant..., home..., no s'han de posar tranquils, es posin tranquils, es posin tranquils, es posin tranquils. L'única cosa que tenim en aquest moment és que el Tribunal Suprem no va imputar el Sr. Matas, això és l'única cosa que tenim, no tenim res més, no hi ha res més tancat. Per tant...

(Aldarull a la sala)

Escolti, em deixa parlar? Jo l'he deixat parlar, és que els posa molt nerviosos aquest tema. Es veu que fer espionatge els anava millor que donar la cara en el Parlament...

(Aldarull a la sala)

Sr. Font, no em faci parlar de Sa Pobla. Calli perquè vostè i jo ens hem respectat durant molts d'anys, per tant, no intervengui i no li hauré de parlar de Sa Pobla.

Per tant, mirin vostès saben perfectament el que va passar i per tant, el més important és aclarir la veritat i jo crec que vostès han d'estar d'acord, costi el que costi, costi el que costi...

(Aldarull a la sala)

Home, jo estic segur...

(Aldarull a la sala)

I.6) Pregunta RGE núm. 3748/02, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a absència de membres del Govern a l'entrega del premi "Criadors de cinc anys".

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la siguiente pregunta, la número 3748 que formula el Honorable Diputado Sr. Antoni Pastor que tiene la palabra.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. President. Per ajudar el Sr. Garcias, argumentar que el Partit Popular fa una sèrie de preguntes enllaçades, aquesta no serà en qüestió de tema, però serà en qüestió d'olor referida a les quatre anteriors.

Per tant, donaria la pregunta per formulada.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sr. Conseller de Interior tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. El Govern de les Illes Balears va estimar a l'hora de fer una delegació que la millor fórmula era delegar-ho en la persona que té la màxima responsabilitat del trot i que és el President de la Federació Balear del Trot.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Diputado.

EL SR. PASTOR I CABRER:

La veritat és que m'ha deixat fred Sr. Costa, ja no sé que li he de dir. Aquesta pregunta tendria poc sentit si no fos un punt que culmina una sèrie de despropòsits del Govern. És a dir, simplement vostès no varen acudir a un acte, hi van a tots o quasi a tots, però a aquest curiosament no hi varen anar. Això comença perquè el President promet la lototrot. Segon, vostè i anat bé que vostè em contestés, diu "la lototrot fa olor". No ens ha dit qui és que fa olor, o quina cosa fa olor i en quin sentit fa olor.

El President diu que es va equivocar amb la lototrot. Un altre punt, "Munar obliga a Costa a rectificar un acord pel trot que va anunciar sense consensuar-ho". Un altre punt i el més fotut, "el trot i els agricultors es manifesten davant el Consolat de Mar". Això a vostès ja els pica més, aquí els fan contrari. Clar i després ve el dia de les carreres, la plantada al premi que vostès mateixos subvencionen i ara vostè em diu que deleguen en la màxima autoritat. La veritat és que és mal d'explicar.

I per acabar, "el Govern respon al sector del trot amb una amenaça d'embargar l'Hipòdrom de Manacor". Sr. Costa, això sí que fa olor, tot aquest rosari de coses que li he dit és allò que realment fa olor del seu Govern. Jo li diré el que va passar, falta de diàleg amb el sector del trot, amenaces a tots aquells que els fan contrari a tothom amenacen. Una prova més avui de la covardia d'un President, incapaç d'anar a donar la cara d'un premi que ell mateix subvenciona, com s'havia fet anys anteriors i d'un Govern que està enfrontat amb tots els sectors de la societat balear. Només els quedaven els cavallistes, i ara

ja el tenen. Aquells que els fan contrari, vostès els amenacen, varen començar pels funcionaris i han acabat en el món del trot.

Quina llàstima de Govern, Sr. Costa.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sr. Conseller de Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Bé es parla de despropòsits i jo únicament li diré una cosa, els actes que fins ara el President no hi havia anat s'havien delegat, en aquest cas amb el director general d'infraestructures agràries i es va entendre a l'hora de no anar-hi la persona que s'havia dirigit, la persona en què s'havia delegar és la que es va fer efectiu.

Però vostè ha aprofitat, com no podia ser d'altra manera, per parlar d'altres qüestions que no tenien res a veure amb la pregunta, però ha volgut trobar-hi la causa. Primer de tot li diré que ja vaig donar aquí unes explicacions i hi figuren, per tant, vostè ha reiterat una paraula que jo mai he dit, per tant, ho fiqui en boca de la persona que ho ha dit i la persona que ho diu és un mentider.

Però a més li diré una altra qüestió d'una forma ben clara: vostès no pertanyen a un partit nacionalista, com pugui ser el PSM, o que no tenen una estructura general a nivell d'Estat espanyol.

(Remor de veus)

La tenen, veritat, Sr. Pasqual? Sr. Pastor? Per tant li recordaré que la lototrot és un projecte que es va plantejar a dues comunitats de l'Estat espanyol, Galícia i les Illes Balears. Galícia fa uns mesos el va retirar i no faré la defensa d'allò que el Govern del Sr. Fraga va manifestar entorn a la lototrot. Per tant vostès haurien de tenir la responsabilitat d'estat del seu partit, que quan els interessa i vénen al Parlament ignoren el que manifesten els òrgans estatals del seu partit. Per tant crec que té molta més fiabilitat el que varen manifestar allà.

Però de totes maneres jo li diré, perquè no en quedi cap dubte en aquest parlament, que mai no s'ha posat en qüestió aquest sistema de joc instantani, sinó que únicament s'ha posat en qüestió que en processos -i això és el que vol garantir el Govern, i ho dic amb orgull, aquest govern de progrés, el Govern de Francesc Antich- que en processos que afecten milions d'euros, mils de milions de pessetes, s'han de fer amb processos transparents, amb processos de concurs, i per tant no volem fer un procediment no (...) per adjudicar la lototrot.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

(Remor de veus)

I.7) Pregunta RGE núm. 3739/02, de l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canvi climàtic.

Pasamos a la siguiente pregunta, la número 3739, que formula el Hble. Diputado Sr. Salvador Cànoves i Rotger, que tiene la palabra.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de Medi Ambient, a principis del mes de setembre caigué en les meves mans el pla estratègic d'Andalusia per fer front al canvi climàtic que, com vostè sap, és un dels problemes més greus que té plantejat avui per avui el medi ambient. Vaig creure oportú en aquell moment redactar una pregunta per interessar-me per si a les Illes també s'estava treballant en aquesta mateixa línia, i fa un parell de dies, quan em posava al dia en la lectura de butlletins oficials de les Illes Balears endarrerits, vaig tenir la grata sorpresa de llegir un anunci d'adjudicació del contracte d'assistència tècnica Pla de protecció contra el canvi climàtic a les Illes Balears. Això per si mateix bastaria perquè aquest diputat retiràs la pregunta, però crec que és interessant mantenir-la perquè és important saber de la seva pròpia veu quina és l'estratègia política concreta que té la seva conselleria quant al canvi climàtic, quant a fer front a aquest canvi climàtic.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sra. Consellera de Medi Ambient...

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyor diputat, li he de dir que efectivament la qüestió del canvi climàtic és un tema que preocupa molt la Conselleria de Medi Ambient i, per tant, el Govern de les Illes Balears, però el cert és que per la seva transcendència i la seva globalitat cal que hi hagi polítiques clares i concretes de manera transversal per part de tot el Govern que puguin fer front al que suposa el canvi climàtic, que ja no és només una curolla d'un parell sinó que ja és un fet objectivament comprovat i, per tant, que s'hi han de fer actuacions.

Dit això li he de dir que com molt bé vostè ha dit la Conselleria de Medi Ambient, seguint aquesta preocupació que té, en primer lloc durant l'any 2001 va encomanar, va encarregar a la Universitat de les Illes Balears un estudi sobre la previsible evolució del règim de tempestes i de precipitacions en els propers 50 anys. Aquest estudi i els seus resultats han estat molt interessants i realment resulten molt preocupants; jo crec que li passaré una còpia perquè realment val la pena mirar-ho, perquè és preocupant i cal per tant actuar ràpidament.

A part d'això, com també vostè ha dit, tal com va sol·licitar aquesta cambra i amb un acord de Consell de Govern, la Conselleria de Medi Ambient ha iniciat les tasques del Pla sobre el canvi climàtic, per tant el Pla de protecció del canvi climàtic de les Illes Balears. Aquest pla cobreix un doble

objectiu: en primer lloc reduir la contribució de les Illes Balears al canvi climàtic evitant emissions de gasos com el CO₂ i altres, i en segon lloc analitzar la repercussió a les Illes Balears del canvi climàtic per poder prendre les mesures preventives oportunes. Parlar de canvi climàtic és parlar d'un tema fonamental i jo esper que les polítiques que pugui dur endavant el Govern de les Illes Balears en tots els seus àmbits, sobretot en el Pla energètic, realment intentin evitar les emissions de CO₂, perquè si no d'aquí a un parell d'anys podem parlar d'aquest tema com a principal tema no només d'aquesta cambra, sinó com a principal tema d'aquesta societat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 3740/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ràtios d'alumnes a les Pitiüses.

Pasamos a la siguiente pregunta, entonces, la número 3740, que formula el Hble. Diputado Sr. Josep Marí i Ribas, que tiene la palabra.

EL SR. MARÍ I RIBAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, lamentam molt el poc interès que demostren els diputats del Partit Popular en relació a les preguntes que formularem des de la secció eivissenca del Grup Parlamentari Socialista en relació a la situació de l'educació a les Illes Pitiüses. Demanaria al Sr. Huguet, però si surt ja no ho podrà fer, a la Sra. Cerezo, que llavors al Sr. Marí Tur i al Sr. Marí Calbet els comentí no les preguntes, sinó sobretot les respostes del Sr. Conseller en relació a la situació, com deia, de l'educació.

Miri, ens interessa saber quina ha estat l'evolució de ràtios d'alumnes per aula a les Illes Pitiüses des del curs que s'inicia el 99 i 2000 fins ara, perquè hi ha hagut tot un seguit d'acusacions i tot un seguit de manifestacions en aquest parlament i també en els mitjans de comunicació, primer sobre els inicis del curs escolar i també sobre l'augment de la població educativa, de la població en general a les Illes Pitiüses però especialment de la població educativa, i s'han manifestat diverses versions sobre ràtios d'alumnes per aula que imperen des que va començar aquest govern fins ara. Per tant ens interessaria una resposta en relació a aquestes dades de ràtios d'alumnes per aula.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sr. Conseller d'Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Marí, aquestes dades que jo ara li donaré són molt recents, són més recents que les que vaig expressar en un article que vaig publicar a la premsa eivissenca i que ja havia, em sembla, comentat en una petita resposta que vaig donar. La veritat és que l'evolució de les ràtios del curs 99-2000 al 2002-2003 jo diria que està estàtica, és a dir, no augmenta el nombre d'alumnes per unitat. D'educació infantil era 21 el curs 99-2000 i ara és 21; d'educació primària era 25 i ara és 24; d'ESO ara 26 i ara és 24; de batxillerat era 29 i ara és 25; de cicles formatius de grau mitjà era 17 i ara és 19; i de cicles formatius de grau superior era 19 i ara és 15.

Què ha passat, que malgrat hagi augmentat la població escolar de les Illes Pitiüses en uns 300 alumnes, més de 300 alumnes, es mantinguin més o menys les ràtios que es mantenen fa quatre anys? Fonamentalment això es pot explicar perquè la conselleria, el Govern, ha creat en els centres públics ni més ni manco que 30 noves unitats, i en els centres concertats 6 noves unitats. Evidentment aquestes 6 noves unitats dels centres concertats fan referència a l'educació infantil segon cicle que, com sap vostè, el primer curs estava concertat, 5 anys, després 4 i després 3 anys.

Per tant jo diria que el nombre d'alumnes per unitat en els centres de les Pitiüses és més o menys acceptable, està en els límits que marca la legalitat vigent i, sobretot, una cosa molt important: sempre hem de parlar de ràtios en connexió amb el nombre de professorat disponible, i una cosa certa és que aquests quatre cursos a les Illes Pitiüses el professorat ha augmentat en més de 200 professors, en bona mesura gràcies a posar el més un en el segon cicle d'educació infantil; per tant, si tenim 109 unitats d'educació infantil ja tenim 109 professors, i després professorat per atendre la diversitat, per a tallers de llengua, etc. Per tant, en parlar de ràtios no és el mateix parlar-ne en base a una unitat un professor, que en base a una unitat que compta amb professors, diríem, volants per anar fent feines específiques, amb la qual cosa no vol dir que no siguin necessàries noves inversions en centres docents a Eivissa perquè encara en alguns casos...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Diputado?

I.9) Pregunta RGE núm. 3741/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a institut d'Es Vedrà.

Pasamos entonces a la siguiente pregunta, la pregunta número 3741, que formula el Hble. Diputado Sr. Mari i Ribas, que tiene la palabra.

EL SR. MARÍ I RIBAS:

Marí Ribas, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Marí, perdó, Marí i Ribas, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I RIBAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Continuem, idò, amb els temes d'educació a les Pitiüses. El Sr. Conseller ja sap que m'he interessat algunes vegades per aquest tema, també del gran interès de la Conselleria d'Educació en poder posar en funcionament d'una vegada una infraestructura importantíssima en el municipi de Sant Josep, com és l'institut de Sant Agustí d'Es Vedrà. Vàrem haver de sofrir, vàrem haver de patir entre el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i entre la Conselleria d'Educació els retards i els entrebancs d'una institució que es va negar a col·laborar, com era l'ajuntament de Sant Josep, per una qüestió de gelosia de partits o de colors polítics.

Ara ja sabem que l'institut de Sant Agustí està en funcionament. Jo li he fet una pregunta que potser fins i tot està mal redactada perquè el funcionament de l'institut ja sé que està en marxa, hi ha un centre de professors, hi ha una direcció, estam esperant que les obres físiques de l'institut s'acabin. Per tant la pregunta va adreçada a saber això altre, no la posada en funcionament virtual de l'institut sinó la posada en funcionament de l'edifici físic, i aquest sí que ens agradaria que ens contestàs i ens donàs, segons les darreres dades, una alegria en aquest sentit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sr. Conseller, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Marí, efectivament com vostè ha dit l'institut de Sant Agustí ja està creat; va ser creat mitjançant acord de Consell de Govern, compta amb el seu equip directiu i compta amb el seu alumnat, exactament si no ho record malament són 7 unitats que estan en aquests moments disperses per dos centres d'educació primària, i ara el que falta, lògicament, és ubicat tot aquest institut que ja existeix en el seu edifici que serà el definitiu.

Bé, idò, afortunadament les coses van per bon camí, la realització de les obres va avançant al ritme que es preveia, i la darrera visita que hi va fer el secretari general tècnic, crec que era la setmana passada, va confirmar que a principis de desembre previsiblement les obres podran estar acabades i, per tant, durant la segona quinzena de desembre es podrà instal·lar el mobiliari i totes aquelles coses imprescindibles per posar en marxa l'edifici, i la previsió i la voluntat de la conselleria, que suposam que no serà contradita per ningú, és que el mes de gener, quan comenci el segon trimestre els alumnes de l'institut de Sant Agustí ja estiguin escolaritzats a l'edifici de l'institut de

Sant Agustí. Això en bona mesura serà possible, com ha dit molt bé vostè i jo ho vull remarcar, gràcies a la gran col·laboració que la conselleria ha tengut del Consell d'Eivissa i Formentera, i molt en particular de vostè i la consellera Fani Tur, que en tot moment han fet costat al projecte enfront de més aviat unes actituds poc col·laboradores que ha tengut l'Ajuntament de Sant Josep. Però en qualsevol cas a principis de l'any que ve podrem tots plegats alegrar-nos del fet que l'institut ja funciona.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 3742/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a connexió per cable.

La pregunta número 10 està aplazada en tiempo y forma.

I.11) Pregunta RGE núm. 3749/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pisos tutelats per a malalts mentals crònics.

Por tanto pasaríamos a la pregunta número 11, que formula la Hble. Diputada Sra. Maria Cerezo i Mir, que tiene la palabra.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. La pregunta queda formulada en sus propios términos.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Diputada. Sra. Consellera de Sanidad.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc li he de dir que hem de parlar de places tutelades. A dia d'avui li he de dir que estam a punt d'obrir i de forma ja imminent la residència de Son Gibert, que són considerats 8 pisos tutelats amb capacitat per a 25 persones, això a Ciutat de Palma. A Inca també en la mateixa situació i a punt d'obrir, una llar rústica que diuen els tècnics de mitja estada, que també és l'equivalent a 18 places tutelades o el seu significat comparatiu amb pisos tutelats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. Sra. Cerezo.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, de un piso en la calle Aragón que teníamos en el número 32, cuarto segunda, con tres personas que vivían allí, salieron equis ya bastante digamos compensados que pasaron a pisos asistidos. Creo que quedó

clara la definición de piso tutelado, que es aquél que precisa de una presencia constante de un profesional. Bien, pareció en su explicación que los aspirantes a pisos tutelados provenían del pabellón del Psiquiátrico llamado "Liorna". Supongo que eso continúa siendo así.

Bien, después me habló usted de esos pisos tutelados contiguos. Bueno, hoy me habla usted de la residencia de Son Gibert. No sé si esos pisos contiguos se ha aprovechado para comunicarlos unos con otros, porque una cosa es un piso tutelado que precisa de tres personas y otra cosa es una residencia que con menos personas se lleva adelante. Esta es un duda que tengo. Haciendo números y dividiendo los que iban a ocupar esos pisos salían a 2,5 -hablamos de estadística, ya se entiende-; a 2,5, 4 personas, aunque sean de una titulación media baja, sale carísimo. Sra. Consellera, yo deseo que haga usted bien los números porque si no no van a salir. Ahora, al llamarle residencia me he tranquilizado y lo de Inca también me parece bien, porque habla de 18 personas tuteladas. Eso son miniresidencias, Sra. Consellera, no son pisos tutelados.

Gracias por su atención, y como sé que prácticamente no me va a contestar da igual que escuche. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cerezo. Sra. Consellera de Sanidad.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Cerezo, li contestaré i li aclariré totes les vegades que siguin necessàries perquè me n'adon que vostè no escolta o bé no ho entén. Miri, hem de parlar de places tutelades, siguin en pisos d'un en un, sigui que tenim la gran facilitat que ens ha proporcionat l'IBAVI, que ens ha donat un edifici que té 8 pisos un damunt l'altre, o la gran facilitat que una persona particular ens ha fet la cessió d'una casa rústica on podrem tenir 18 places tutelades.

Vostè no comprèn la diferència que hi ha entre places tutelades, places supervisades, pisos o places individuals, què vol que li digui, Sra. Cerezo? A Menorca, a Ciutadella, estam fent una residència també de mitja estada les places de la qual són considerades places tutelades, no places supervisades, perquè jo ja li vaig explicar amb anterioritat que, efectivament, les supervisades necessitaven menys personal i les places tutelades, siguin pisos, siguin cases, siguin finques en vertical, necessiten una supervisió superior, necessiten metge, psicòleg, etcètera.

De totes formes li vull deixar clara una cosa, miri, nosaltres en tres anys, Sra. Cerezo, li quedarà claríssim, hem posat 22 pisos, una llar a Inca, un total de 85 places comunitàries, que és allò important, 85 places comunitàries. Miri, vostè ho sap molt bé perquè vostè hi té un familiar. Des de l'any 1990 a l'any 1999, nou anys de govern popular, 8 pisos; el significat: 25 places comunitàries. La diferència és òbvia, 85 places comunitàries nosaltres, i vosaltres 25 places en nou anys. Crec que davant aquesta contundència d'aquesta dada, Sra. Cerezo, si vostè no

m'entén li donaré classes particulars perquè acabi d'entendre la diferència que hi ha entre supervisar i pisos tutelats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Consellera.

II. Interpel·lació RGE núm. 2088/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aigües depurades per a reguiu.

Pasamos al siguiente punto del orden del día, que es la interpelación número 2088, presentada por el Grupo Parlamentario Popular. Para su defensa tiene la palabra el Sr. Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. La necessitat d'un desenvolupament sostenible, el clar compromís de respecte cap a condicions de qualitat mediambiental i la creixent limitació d'un recurs tan valuós com és el cas de l'aigua de qualitat, enceta els principis i les realitats que en el seu dia varen dur la comunitat autònoma de les Illes Balears a ser una de les pioneres en depuració d'aigua, i una de les primeres d'Espanya en reutilitzar aquesta aigua depurada per a reg, i aquesta política o aquests principis fins ara havien estat compartits per totes les forces polítiques que integren aquest parlament, almanco de paraula, i dic de paraula perquè desgraciadament al llarg d'aquests darrers anys els fets i la realitat han vingut a demostrar que no eren més que paraules i que no hi havia cap interès en dur endavant aquesta política, almanco pels partits que integren la majoria de govern.

Durant la passada legislatura, i els citaré el més important, es va fer una feina molt important, es va fer un gran esforç per fixar els fonaments, per establir els fonaments de les futures inversions en aquest tipus de reg, en la reutilització d'aigües depurades, i així entre la Conselleria de Medi Ambient i la Conselleria d'Agricultura varen elaborar un pla integrat per a reutilització d'aigües depurades; després el projecte de Pla hidrològic, que s'ha aprovat recentment, establia com una de les prioritats i un dels principis la reutilització d'aigües depurades, tant per a reg agrícola com per a altres usos, com pot ser recàrrega d'aqüífers; en el Parlament es va constituir la Comissió sobre l'escassetat de l'aigua i també es coincidia en el fet que era absolutament imprescindible la reutilització d'aigües depurades amb destinació al reg i per substituir l'aigua bona, per dir-ho d'alguna manera i canviar per aigua depurada.

La Conselleria d'Agricultura va elaborar un pla precisament per fomentar aquest ús, que era el Pla Proalfa, amb el qual es fomentava el reg agrícola amb aigua depurada, i a més es fomentava la substitució de farratges d'estiu per altres d'hivern, de manera que buscàvem, sobretot en els terrenys agrícoles que tenien problemes de salinització dels aqüífers, buscàvem la manera de fomentar l'ús d'aigua depurada per poder millorar ja no només l'agricultura, sinó poder millorar els recursos hídrics. La Conselleria d'Agricultura també va elaborar un pla pilot de reutilització d'aigües depurades que és on es reflecteixen totes les inversions que se suposa que havien

d'estar en curs durant aquesta legislatura i que ha estat el fonament de les inversions que en aquest moment hi ha en projecte i que està fent el Ministeri d'Agricultura, perquè tenim la desgràcia que la Conselleria d'Agricultura no n'ha començat cap. La Conselleria d'Agricultura també va signar, en nom del Govern balear, un protocol, o millor dit, el va firmar el president de la comunitat en aquell moment, un protocol per a la reutilització d'aigües depurades, per fer obres i optimització de recursos hídrics. Això significava tenir finançació suficient per dur endavant el Pla de reutilització d'aigües depurades de la nostra comunitat i, a més, i és una qüestió que sembla ser que a molta gent, sobretot als que en aquest moment governen els agrada ocultar, es va fer a l'empara i en desenvolupament de l'article 20 de la Llei de règim econòmic o de règim especial de Balears. Aquest és possiblement el primer conveni que es firma per desenvolupar el REB, i aquest és el primer conveni que no es compleix.

En aquesta legislatura teníem, idò, els fonaments necessaris per poder treballar seriosament, per poder treballar fort amb aquest tipus d'inversions en la reutilització d'aigües depurades. Hi havia el marc jurídic, hi havia els estudis necessaris, hi havia la preparació necessària i sobretot hi havia la finançació, que quasi sempre ha estat un dels problemes més greus amb què ens hem trobat per dur endavant qualsevol tipus de projectes. I aquí es necessitava l'actuació decidida d'ambdues conselleries, també la de Sanitat pel que fa a regular la qualitat sanitària de les aigües, però sobretot de dues conselleries, Medi Ambient i Agricultura. La Conselleria de Medi Ambient havia d'assegurar una depuració adequada per al reg i sobretot garantir i facilitar un aigua de qualitat, i evidentment que no hi hagués faltes, és a dir, que hi hagués un subministrament constant d'aigua.

Què s'ha fet?, què ha fet la Conselleria de Medi Ambient respecte a això? Quantes instal·lacions de control i de garantia de qualitat d'aigua tenim? Mirin, l'única inversió que es coneix en aquest sentit és una dessaladora per a aigües depurades a la depuradora de Santa Eulària d'Eivissa, és a dir, a Eivissa, els ciutadans d'Eivissa no tenen dret a tenir aigua dessalada, a tenir aigua potable per beure, però això sí, tenim dret a tenir una dessaladora a les aigües depurades que depura una setena part de la producció diària. Això ha quedat beníssim i han fet una gran inversió. Veig que algun diputat fa cara d'estranyat, però és que és així, és així, a Eivissa tenim una dessaladora per a aigües depurades i no podem tenir dessaladores per proveir els ciutadans.

Però és que no tenim cap altre tipus d'inversió que s'hagi fet per millorar la qualitat de les aigües. Aquí sentim cada dia queixes d'Eivissa, de Vila concretament, de Ciutadella, de Sant Antoni, de depuradores que no tracten adequadament l'aigua, que estan creant vertaders problemes als ciutadans quant a olors, depuradores com pot ser la Sant Miquel a Eivissa, com pot ser la de Santa Maria, que tiren les aigües als torrents i que la tiren en males condicions i creen problemes fins i tot de contaminació. No s'està facilitant l'aigua..., no només no s'està facilitant l'aigua al pagès, sinó que en aquest moment no s'està depurant amb uns mínims sanitaris que exigeix la norma, i per tant tampoc no es pot facilitar aquesta aigua al pagès.

Però és que, si llavors passam a la Conselleria d'Agricultura no podem presumir de molt més bona situació. És a dir, la Conselleria d'Agricultura fonamental tenia, o té, com a obligació el desenvolupament del protocol firmat amb el Ministeri d'Agricultura per al desenvolupament del reguiu amb aigües depurades. Idò bé, la primera passa que havien de donar, que està reflectida en el protocol, era constituir una comissió de seguiment, una comissió paritària; s'havia de constituir als sis mesos de la firma o en el termini de sis mesos de la firma del conveni o protocol, com vulguin dir-li. Es va firmar un any i mig després. Bé està -i és cert- que com que el conveni es va firmar l'abril del 99 i hi teníem la celebració de les eleccions autonòmiques i municipals aviat, podem dir que bé, fins que es va formar govern, fins que es va constituir govern necessitaven més temps. No hi ha cap problema, però no em faran creure que necessitin un any i mig per reunir-se, asseure's i proposar, perquè corresponia a la comunitat autònoma, proposar les inversions que es volien fer i prioritzar les inversions que es volien fer.

Un any i mig varen estar sense fer absolutament res, i perquè? Idò mirin, jo els ho diré: les declaracions que feien els consellers, perquè n'hi ha hagut dos en aquesta legislatura, els consellers sobre aquesta qüestió era simplement i senzillament que això no havia estat més que una operació de maquillatge electoral del Partit Popular, i que per tant no creien en aquesta inversió i no creien en la validesa d'aquest protocol, fins que va venir el subsecretari d'Agricultura del Ministeri d'Agricultura a aquesta comunitat i va dir "sí, sí", ho va dir davant de la televisió, i com que ja ho va dir davant de la televisió llavors vostès ja s'ho cregueren, i llavors ho publicaren i varen fer una gran venta d'aquest protocol. A partir de llavors el Govern havia aconseguit mils de milions de pessetes per a inversions hidràuliques, deien, no deien per a reutilització d'aigües depurades, per a inversions hidràuliques.

Però vegem durant aquest temps a partir que s'ho varen creure què han fet. Mirin, he de dir -i lament que en aquest moment hi hagi pocs diputats d'Eivissa aquí- que varen fixar un calendari tan curiós com que en el període 2000-2008 no es preveu cap inversió, o no es preveia cap inversió per part de la comunitat autònoma a Eivissa en aquesta qüestió, ni una, ni una, i és curiós que les inversions que ara el consell diu que es faran i els projectes que el Consell d'Eivissa diu que es faran, que són a Sant Antoni, a Sant Mateu i a Sant Jordi, aquí no figuren, i això està escrit i firmat per un senyor que es diu Mateu Ginard, que és el director general i que és el competent.

La conselleria va proposar una sèrie d'obres perquè les fes el Ministeri d'Agricultura i a tot el llistat d'obres n'hi va haver sis, que varen ser les que varen prioritzar, a les quals s'havia de declarar l'interès general, i aquestes obres a Mallorca eren la bassa de regulació número 2 del Pla de Sant Jordi, que no s'ha pogut començar ni s'ha pogut fer res perquè en aquests moments el ministeri encara no sap quina és l'ubicació, no és que no hi hagi els terrenys a disposició, és que el ministeri no sap on es vol ubicar aquesta bassa, i per tant el ministeri està impossibilitat de fer el projecte. A Sóller, a Inca; a Eivissa s'havia de fer l'ampliació de Santa Eulària i Sant Joan, a Menorca s'havia de fer l'ampliació i l'aprofitament agrícola de

reguius a es Mercadal i a Ciutadella. Mirin, a Sóller els projectes del ministeri estan en execució i duen gastat bastant més de la meitat ja del pressupost, se suposa que s'acabarà el dia 31 de juliol de l'any que ve. A Santa Eulària les obres que havia de fer el ministeri estan en execució, s'han gastat quasi la meitat del pressupost i se suposa que el 30 d'octubre de l'any que ve estaran acabades. A es Mercadal el projecte està fet, el problema és que no tenim els terrenys, la conselleria no ha entregat els terrenys al ministeri i era un dels seus compromisos; sembla ser que els documents són a la notaria, però en tres anys no han entregat vostès els terrenys perquè es puguin dur endavant les obres. A Inca i a Ciutadella els projectes estan en marxa i a Ciutadella passa exactament el mateix, no han entregat els terrenys; també tenen els papers a la notaria, és una cosa que és fàcil de fer, en tres anys dur els papers a un notari jo reconec que té les seves dificultats, jo ho reconec, és molt difícil posar-se d'acord i agafar els papers que fan falta i dur-los al notari per firmar l'escriptura de cessió, però el fet és que en tres anys no han fet res a Menorca.

Les obres que es compromet a fer el ministeri impliquen 758 hectàrees de reguiu, i totes les obres compromeses estan, com dic, en execució, totes. Tenc per dir que la Conselleria d'Agricultura no ha començat, no està executant ni una sola obra, ni una.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Cardona, per favor.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Acabaré tot d'una. Es va comprometre a du terrenys i tampoc no ho va fer i duim un munt d'anys amb les memòries dels pressuposts i fixant quantitats o reserves en els pressuposts per comprar terrenys i no se n'ha comprat ni una; això sí, està fet ara uns projectes interessantíssims, està presentant o està preparant projectes, segons coneixem nosaltres, a Vilafranca, Consell, Santa Maria i possiblement a Lloseta, no estic segur. Una superfície de regadiu impressionant: Vilafranca, 10 hectàrees, això és important. Hi ha un criteri de prioritat que realment és indiscutible, és a dir, no es parla de Campos que, per exemple allà pot afectar 1.200 hectàrees de regadiu, no, no, hem d'anar primer a Vilafranca a fer un projecte que afecti 10 hectàrees; perquè això realment és el que afecta l'agricultura i beneficia molts més productors i molts més agricultors que a Campos que hi ha 1.200 hectàrees. És millor fer en el centre de Mallorca, que no hi ha problemes de salinització d'aqüífers que a Campos, que sí hi ha problemes de salinització d'aqüífers, o a Sant Antoni d'Eivissa, que també hi ha problemes de salinització. Aquests són els criteris que hem tengut per dur endavant els projectes, no la feina. A Santa Maria està clar, a Santa Maria no és problema de regadiu, Santa Maria és problema que allà feia mala olor, els veïns s'emprenyaren, parlant lleig, i varen pitjar, i aleshores es fa aquest projecte i tapam la boca a la gent.

Això és el que tenim avui, la política que hi ha avui de la Conselleria d'Agricultura del Govern balear de cara a la reutilització d'aigües depurades. Mirin, el projecte de Campos està redactat, és que el que és més sorprenent és que el projecte de Campos està redactat, està fet, de l'únic que haurien de preocupar-se és de revisar els preus per actualitzar-los i poder posar-se a treballar, però no volen. A vostès no els interessa de cap de les maneres que es duguin projectes que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Cardona, ha d'acabar, que ja ha esgotat el temps.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Sra. Presidenta acab tot d'una, si me dóna dos minuts, o menys. L'únic que els preocupa a vostès és figurar, que quedi tot molt bé. Per això ens venen ara que amb l'ecotaxa finançaran obres de regadiu amb aigües depurades, però si no es gasten els doblers que tenen, ni tan sols es gasten els doblers que els dóna Madrid, a què volen venir a fer-nos creure que es gastaran en l'ecotaxa? Jo ja no m'ho crec, Sr. Conseller, ja no m'ho crec. És a dir, me pareix impresentable que vinguin a dir que finançaran amb obres, amb projectes de l'ecotaxa unes obres que vostès les tenen finançades ja i que simplement i senzillament no executen perquè no els dóna la gana.

Miri, estam perdent una ocasió única, tenim la finançació i l'estam malbaratant; estam parlant del futur de l'agricultura. Els rendiments agraris en regadiu són setze vegades superiors als de secà i estam impedit que gent de secà, que propietaris de secà, que els agricultors de secà puguin tenir aigua per poder sobreviure i sobretot per intentar que siguin rendibles les seves explotacions, i vostès es neguen. I es neguen possiblement per un enfrontament sistemàtic que tenen vostès amb els pagesos, mai no s'havia vist que en una sola legislatura, que en quatre anys dues vegades surtin els pagesos al carrer, i vostès ho han aconseguit, i ho han aconseguit per aquesta mala voluntat de voler impedir que la pagesia progressi.

Però és que, a més, estam a una comunitat que té un dels problemes més greus, que és el de l'aigua; i l'estalvi d'aigua aquí l'estan impedit. I jo crec que això és de les coses més greus que estan passant en aquesta comunitat. Vostès estan malbaratant una oportunitat importantíssima per dur endavant obres que s'havien reivindicat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Cardona, ha d'acabar; me sap molt de greu, però ha d'acabar.

EL SR. JUAN I CARDONA:

... i les estan evitant, i vostès estan tan tranquils; estan tan tranquils que els pagesos no puguin prosperar i estan molt tranquils que l'agricultura i que l'optimització dels recursos es perdi. I d'això n'hauran de respondre i esperar que aviat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. En nom del Govern, té la paraula el conseller d'Agricultura, Sr. Morro.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies. Sr. Cardona agraeix l'oportunitat de poder parlar del rec amb aigües depurades i voldria començar dient-li que no es preocupi, es posi tranquil perquè les coses no són com vostè diu, almanco amb el dramatisme que vostè diu. Estigui tranquil perquè els deures d'aquest Govern estan fets i ben fets i encara feim comptes fer-ne més, així que esperar que aviat tenguem ocasió de seguir per aquest camí de treball i de coherència.

Com vostès saben, les actuacions previstes en matèria de rec amb aigües depurades parteixen de dos documents, de dos elements, dos plans que estableixen un marc de col·laboració entre el Govern de les Illes Balears i l'Estat, que són el protocol que vostè ha comentat per a l'optimització dels recursos hídrics, i per l'altra banda, el Pla nacional de regadiu. Tots dos preveuen actuacions dirigides a millorar les infraestructures de rec agrícola a les Illes Balears, ja sigui amb mesures d'aprofitament d'aigües subterrànies o d'aprofitament d'aigües residuals regenerades. Jo me cenyiré tan sols, perquè crec que és el sentit de la interpel·lació, a les mesures dirigides al rec aprofitant aigües depurades.

Però, abans de res, hem de fer alguna precisió prèvia. En primer lloc, tant el Pla nacional de regadiu com el protocol de col·laboració s'han de dur a terme de manera conjunta entre l'Estat i la comunitat autònoma. I en aquest sentit s'ha de dir que les relacions entre les dues administracions es desenvolupen dins un ambient de voluntat de col·laboració, de diàleg i de feina conjunta, i això és molt positiu. I això crec, Sr. Cardona, que vostè, que té bona informació i bons contactes, evidentment, sap que això és així. El desenvolupament d'aquests dos plans d'actuació està plasmat a un calendari d'actuacions que s'ha de remarcar que es tracta de calendaris flexibles, no són una foto fixa i inamovible, ja que tant els terminis d'execució i fins i tot les partides pressupostades són susceptibles de possibles variacions, en funció de les dificultats o de les noves necessitats que a cada moment puguin sortir. Això és normal tractant-se d'obres, moltes vegades, complexes, moltes vegades difícils, on han d'intervenir col·lectius i associacions, comunitats de regants, propietaris i no són obres senzilles ni fàcil en la seva execució, com vostè sap.

Finalment, m'agradaria destacar l'esforç inversor que suposaran aquests dos marcs de col·laboració, ja que respecte al rec agrícola amb aigües depurades està prevista una inversió de 57 milions d'euros fins a l'any 2008, dels quals més de 18,5 milions seran aportats per la comunitat autònoma i la resta, 38,5 milions, per l'Estat.

Dit això, me referiré primer al protocol d'intencions que va signar l'anterior Govern en data 28 d'abril del 1999, per dir, en

primer lloc, que és just reconèixer que la gestió feta pel Govern del Partit Popular a l'anterior legislatura, va permetre a la comunitat autònoma disposar d'un instrument de cofinançament important per tal d'optimitzar la gestió dels recursos hídrics de la comunitat. I crec que en aquest cas s'ha d'agrair el compromís de col·laboració del Govern central. Dins aquest protocol de col·laboració hi ha detallades tota una sèrie d'actuacions amb aigua regenerada que afectaran 18 municipis i que representaran una inversió total, fins a l'any 2008, de 33 milions d'euros.

Efectivament, aquest decret va entrar en vigor, el conveni es va signar l'any 1999, però posteriorment i degut a circumstàncies no desitjades per l'actual Govern, la comissió mixta de seguiment que s'havia de crear per concretar les actuacions no es va constituir fins al setembre de l'any 2000; però, evidentment, s'ha de remarcar que aquesta comissió mixta de seguiment és una comissió mixta, Sr. Cardona, i no va ser per mor del Govern de les Illes Balears que no es reunís i no concretàs les actuacions, sinó que va ser, en tot cas, per circumstàncies absolutament alienes a la voluntat d'aquest Govern de les Illes Balears.

Segons s'estableix en el calendari d'actuacions, a la Conselleria d'Agricultura li corresponen 12 actuacions: cinc en el Pla de Sant Jordi i una en els municipis de Vilafranca, Algaida, sa Pobla, Lloseta, Campos, es Mercadal i Ciutadella. En aquest sentit, crec que s'ha d'indicar que l'estat d'execució d'aquests dotze projectes és satisfactori, molt satisfactori; perquè aquest Govern ha començat a executar les tasques. Aquell protocol i aquelles voluntats expressades l'any 99, gràcies a la tasca d'aquest Govern, avui comencen a ser una realitat. El Govern de les Illes Balears ha executat quatre de les cinc actuacions previstes en el Pla de Sant Jordi, Sr. Cardona, no just la de Vilafranca, que també està executada, i s'han invertit un total de 2.333.926 euros. És a dir que l'any 2002 la Conselleria ja ha executat el 36% de les inversions que li correspon realitzar fins al 2008. A aquesta quantitat s'han d'afegir els 413.400 euros emprats en l'adquisició de dues finques, que és ver que està pendent de signatura davant notari, però sí que està tramitada i efectuada tota la gestió i ja es pot dir que és una realitat la compra de les dues finques a Ciutadella i es Mercadal. Amb això, el nivell d'inversions realitzades seria del 42% del total de les previstes fins a l'any 2008. Per tant, sí que s'ha actuat, sí que s'han pres mesures i és molt positiu això perquè és la primera vegada en molt de temps que es fan mesures efectives a favor de fer possible el rec amb aigües depurades. Després de molts d'anys d'aquelles obres dels anys setanta en el Pla de Sant Jordi, avui podem dir que el rec amb aigües depurades, com he dit, ja el protocol de l'any 99 comença a ser una realitat. I això és així, Sr. Cardona, això és així, no li ha de saber greu; així com jo he valorat positivament la seva gestió i les seves actuacions, crec que vostè ha de saber també i ha de tenir aquest detall de reconeixement de valorar que per primera vegada hi ha un govern que du a terme aquestes obres d'execució real de rec amb aigües depurades.

Pel que fa a projectes que ja estan redactats i a punt de començar, n'hi ha tres: els dels municipis d'Algaida-Montuïri, que és conjunt, com vostè sap; el de Lloseta i el de sa Pobla.

Està previst que, de fet, el mes de novembre ja comencin les obres d'Algaida i Lloseta, Algaida-Montuïri i Lloseta, i el 2003, les de sa Pobla. Aquestes tres actuacions suposaran una inversió d'1.372.000 euros. A tots aquests projectes n'hi hem d'afegir un de nou, ja que la Conselleria d'Agricultura ha activat, conjuntament amb el Ministeri, el projecte d'Inca, per la qual cosa serà necessari adquirir un nou terreny. Voldria informar que s'ha arribat a un acord entre el MAPA i l'Ajuntament d'Inca per ubicar aquests terrenys i la conselleria iniciarà tot d'una els tràmits per a la seva compra.

Pel que fa a les actuacions que correspon fer a l'Estat, vostè ja n'ha parlat prou; tant les actuacions de Sóller i Sant Joan de Labritja, vostè s'ha deixat les del Govern; ha parlat bastant de les de l'Estat, i està a punt d'iniciar, no està esperant res, sinó que està a punt d'iniciar i s'està redactant el projecte de les obres d'es Mercadal i estan en fase de redacció les d'Inca i les de Ciutadella.

La segona de les línies d'actuació en matèria d'aigua depurada l'estableix el Pla nacional de reguius, que va entrar en vigor el mes d'abril del 2002 i en el qual es preveïen actuacions amb reguius socials o aprofitaments d'aigües regenerades que poden afectar 2.250 hectàrees i que suposaran, també fins a l'horitzó de l'any 2008, unes inversions de 24 milions d'euros. Aquest decret va entrar en vigor l'abril del 2002 i dia 18 de juny d'enguany es va crear el Consell Interterritorial del Pla nacional de regadius, que marca les pautes d'actuació a cada comunitat, i que obliga a la signatura d'un conveni de col·laboració entre les parts, conveni els termes del qual ja estan redactat i que se signarà quan el ministeri ens remeti la redacció definitiva.

Què diu, què estableix aquest pla? Aquest pla, que ja va establir el juliol passat el calendari d'actuacions per a l'any 2003, reparteix els projectes, i respecte del Govern de les Illes li pertocuen cinc projectes, que són els municipis d'Estellencs, Muro, Santa Margalida, Santa Maria, Alaró-Consell i Sant Llorenç, i quatre projectes, bé, i uns altres projectes que haurà de desenvolupar el MAPA a Banyalbufar, Calvià i Llucmajor. Per tant, Sr. Cardona, totes les referències que vostè ha fet al tema de Campos són inexactes, perquè el reguiu amb aigües regenerades a Campos es troba en una fase avançada d'elaboració; el Govern d'aquestes illes gestiona, i a un nivell molt avançat, la compra de terrenys, el pressupost estimat és de 270.000 euros i el començament de les obres, Sr. Cardona, és el gener del 2003. Per tant, vostè en aquest cas ha dit, si no un error una clara inexactitud.

I pel que fa al reguiu amb aigua regenerada de Santa Maria del Camí, li vull dir que no és cap problema de males olors, perquè això està resolt. Hi ha una conducció executada fins a l'EDAR de Consell, sinó que és una voluntat de fer possible a un altre municipi el rec amb aigües depurades. Per tant, crec que ens hem de congratular perquè s'ha fet feina i en aquests moments estam en quasi el 50% de compliment d'un projecte que va fins al 2008; s'han integrat nou municipis i el rec amb aigües depurades en aquestes illes ja comença a ser una realitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Per fixar posicions, grups que vulguin intervenir? En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Gomila, per un temps de cinc minuts.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument i per remarcar el suport del PSM al Govern i a la Conselleria d'Agricultura en la seva política de fomentar el rec amb aigua depurada, i si l'interpel·lat parlava en passat, dient que hi havia marc jurídic, que hi havia projectes, que hi havia finançament, jo pens que el conseller ho ha fet en present, que hi ha marc jurídic, hi ha projectes, hi ha finançament i, com ha pogut demostrar, hi ha obres que s'executen.

Jo pens que el tema del rec amb aigües depurades és un tema recurrent des que aquesta comunitat autònoma va decidir fer depuradores i que la veritat és que en els darrers anys, el que hi ha hagut, fins el maig del 99 el que hi ha hagut ha estat una signatura d'un protocol. A partir del maig del 99 cap aquí el que hi ha hagut són projectes i execució d'aquests projectes i implicació de l'administració autonòmica i sobretot col·laboració amb l'administració central per dur aquests projectes, així com amb les finques afectades.

S'ha parlat de la qualitat d'aquestes aigües que se serveixen o que s'han de servir; supòs que aquí no només s'ha d'implicar el Govern, les dues conselleries, com ha dit el Sr. Cardona, de Medi Ambient i d'Agricultura, sinó també els ajuntaments, que són els que han de controlar la policia i les connexions que es fan al sistema de clavegueram, i sobretot en aquells ajuntaments on hi ha indústries i determinats tipus d'abocaments no es poden fer.

Per tant, jo pens que ha quedat clara la voluntat i la feina que fa el Govern perquè els pagesos de les Illes Balears puguin reutilitzar les aigües depurades i evitar, així, emprar aigua bona que es pot destinar a altres consums, i l'encoratjament que segueixi fent feina en aquest sentit.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gomila. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Cardona, per un temps de cinc minuts.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sra. Presidenta. I li asseguro que aquesta vegada procuraré cenyir-me al temps. Miri, Sr. Conseller, bé, ja no li havia parlat de Sant Jordi aposta, volia saber què deia vostè. Efectivament, vostès han fet inversió a Sant Jordi, el que no ha dit és que les inversions que han fet a Sant Jordi, primordialment la inversió més grossa que era de 150 milions de pessetes en aquell moment, és l'ampliació que ja li va deixar adjudicada el Govern del Partit Popular, i el Partit Popular no va

voler firmar el contracte per iniciar les obres, precisament perquè es va fer en el mes de maig, perquè no es pogués que hi havia una maniobra electoralista. I els ho va deixar a vostès, aquest ha estat el seu únic mèrit: executar projectes que estaven tancats, fets i sobretot finançats per l'anterior govern. Perquè de la resta que ha explicat, Sr. Conseller, i és el que jo lament, cregui'm que ho lament, és dir-me que han estat tres anys a aconseguir un terreny a Mercadal i a Ciutadella i que ara, que poden dir que la compra està feta i encara han de fer les escriptures. L'únic que pot dir-me és que a Sant Jordi encara no han aconseguit els terrenys per fer la (...) reguladora de la segona ampliació.

M'anuncia que, bé, després d'anys, per primera vegada, es fan aquestes obres; naturalment, és que després d'anys de molta feina per aconseguir finançació suficient perquè vostès puguin executar aquestes obres i cosa que jo estaria molt content que s'haguessin executat. Perquè, miri, tal vegada serà per supèrbia o pel que vostè li vulgui dir cap a jo, però jo n'estic orgullós d'aquest protocol, perquè d'aquest protocol es va aconseguir finançació per a tot aquest tipus d'obres, que vostès no executen. Vostè me diu, fa tres anys, perquè si jo li digués, si aquesta interpel·lació es presentà el primer dia de Govern, vostè me podria dir tot el que m'ha estat dient, però duim tres anys i mig i amb tres anys i mig l'únic que ha executat ha estat el ministeri. Clar que he hagut de parlar del ministeri, és que, per vergonya nostra, l'únic que ha executat ha estat el ministeri. Qui havia de dur el lideratge en aquesta política de reutilització d'aigües depurades era vostè, és el Govern balear, som nosaltres els afectats, som els que necessitem l'aigua depurada. És aquesta comunitat la que hauria de dur endavant aquest projecte i no li du, l'espitgen, l'espitja el ministeri, que li hauria de fer vergonya. I jo el felicitaré el dia que executi realment obra, el dia que realment dugui endavant obres com toca.

Miri si van lents que vostè ha parlat del Pla nacional de regadius i som l'única comunitat d'Espanya, l'única que encara no ha firmat el conveni, o millor dit, el document marc o l'acord marc per al desenvolupament del Pla nacional de regadius, l'única d'Espanya. Això és així, per tant no digui ara que ens hem de congratular; podem estar contents de tenir finançació, podem estar molt contents de poder estar treballant en aquest tipus d'obres, Sr. Conseller, però hem d'estar molt preocupats de la lentitud amb què es comporta la seva conselleria. I això no té volta de fulla.

I respecte de Campos, Sr. Conseller, jo he dit la veritat, hi ha un projecte redactat i si no sap qui l'ha redactat li puc donar el nom de l'enginyer, està fet i està a la seva conselleria, i si vostè no el sap trobar, no es preocupi que jo l'ajudaré a cercar-lo. Però aquest projecte surt d'un pla general que es va fer de transformació a Campos, que es feia a l'empara de la Llei de reforma i desenvolupament agrari de l'any 73, que aquest pla general és, juntament amb el d'Eivissa, l'únic que hi ha a Balears, i està fet a l'any 83. I d'aquest pla surten els projectes que li estic parlant, l'import eren 4.200 milions de pessetes. Per tant, hi ha projecte, no necessiten fer-ne cap de nou, basta que actualitzin preus; i sobretot, basta que tinguin voluntat

d'executar uns projectes i que tinguin voluntat d'invertir uns doblers que els dona l'Estat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. Per contrarèplica i per tancar el debat, té la paraula el conseller d'Agricultura, pel temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, senyor diputat, jo crec que substancialment el tema està comentat en els termes de les dues intervencions. Bé, vostè es refereix a un pla de l'any 83 de Campos, nosaltres n'estam fent un altre; és a dir, no estam parlant d'aquest projecte, estam parlant d'un projecte d'aprofitament de les aigües depurades de l'actual estació de depuració de Campos i és un projecte de l'any 2002, no de l'any 83. És a dir, vostè sap el nom de l'enginyer que el va redactar, però nosaltres treballam en un altre sentit i en un altre projecte. Però sí que, en tot cas, l'important és que a Campos hi ha un projecte i aquest projecte de Campos permetrà, és un projecte de rec amb aigües depurades i, afortunadament hi ha aigües depurades, encara que l'Ajuntament de Campos s'ha torbat molt a fer efectiva, vostè sap que la depuradora de Campos depura molt poc, aquesta és una trista realitat; però hem de suposar que progressivament depurarà més, hi haurà més recursos hídrics a disposició dels agricultors de Campos.

I jo no ho sé, però vostè ha fet una intervenció molt, ha fet referència a maniobres electoralistes; no sé, jo li recordaria, Sr. Cardona, que hi va haver una ordre que es publicar després de les eleccions, l'Ordre del Pro Alfa, i vaja cosa que vostè va deixar, Sr. Cardona, vaja ordre. O sigui, una ordre que no responia a una normativa comunitària, que la deixava condicionada a l'autorització de la Unió Europea i que vaja, no sé quina és la paraula que li he de donar al que vostè va aprovar, amb una finalitat clarament electoralista l'any 99 en el moment de les eleccions.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Proposició no de llei RGE núm. 2105/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes per tal d'establir guarderies als llocs de feina.

Bé, finalitzat aquest debat, passam al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposició no de llei 2105, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes per tal d'establir guarderies als llocs de feina. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular presenta avui una iniciativa a favor de les dones, una iniciativa que no és de maquillatge ni de publicitat, com les que vostès fan, sinó una iniciativa que afecta la realitat pura i dura de moltes dones. Davant la total inactivitat d'aquest Govern d'ajudar a la igualtat d'oportunitats reals entre homes i dones, el Grup Parlamentari Popular ha anat presentant distintes iniciatives que nosaltres consideram interessants per pal·liar aquesta desigualtat. De fet, davant l'anunci del president del Govern de proposar una llei de paritat electoral, el nostre posicionament, com a partit, fou molt clar, paritat sí, però amb mesures concretes que la facin possible. No volem una ficció, volem una realitat i vàrem anunciar que presentaríem propostes concretes i el senyor president del Govern va dir que estava content que el Partit Popular presentàs aquestes iniciatives. Però de nou ens enganyava, enganyava les dones d'aquest Parlament i totes les dones de les nostres illes, perquè totes, absolutament totes les nostres propostes s'han anat rebutjant sense cap rubor. I no és que es rebutgin perquè el Govern en faci unes altres, no, simplement no es fan.

Vàrem presentar una iniciativa per a ajuda domiciliària a mares que viuen totes soles i ens varen dir que no. Vàrem presentar una iniciativa per crear noves deduccions autonòmiques a l'impost sobre la renda per a les dones i ens varen dir que no. Vàrem presentar una iniciativa per a famílies amb discapacitats al seu càrrec i vostès, de nou, ens varen dir que no. Vàrem presentar una iniciativa per a creació de noves residències de tercera edat i el no va ser la resposta. Vàrem sol·licitar la gratuïtat de l'ensenyament dels zero als tres anys i un altre pic no. I avui, proposam una altra iniciativa, interessant, realista i pràctica. Puj a aquesta tribuna i els dic sincerament, amb la il·lusió per una banda d'estar convençuda que presentam una mesura apolítica i beneficiosa per a les dones, però també puj amb la desil·lusió que ens tornaran dir que no. Esper equivocar-me i aconseguir que almanco avui aquest Parlament obligui el Govern a prendre qualche mesura real i positiva a favor de la igualtat d'oportunitats.

I quina és la proposta que avui presenta el Grup Parlamentari Popular? Idò, una cosa molt clara i senzilla, que el Govern sigui impulsor que tant les empreses com els col·legis professionals posin en marxa serveis de guarderia per a nins menors de tres anys. I per impulsar aquest tipus d'iniciatives positives cap a les dones, la millor forma és que el Govern de les Illes Balears convoqui una línia de subvencions atractiva i fomentadora d'aquests serveis. És una realitat avui en dia la problemàtica que suposa l'educació dels zero als tres anys. No existeix una xarxa de guarderies públiques suficient ni existeix gratuïtat d'aquest tipus d'educació. De fet, el Grup Parlamentari Popular, i ja ho he dit, ha sol·licitat en diverses ocasions en aquest Parlament aquesta gratuïtat dels zero als tres anys i vostès s'han oposat.

A partir dels tres anys el problema està bastant solucionat, amb la gratuïtat de l'educació infantil que va imposar el Partit Popular quan va rebre les competències d'educació, però dels

zero als tres anys ens trobam amb dos tipus de problemes. Un, l'econòmic: hi ha moltes, moltíssimes dones de les nostres illes que deixen de fer feina quan tenen un fill perquè els costos d'una guarderia són massa elevats; i quasi no els compensa fer feina, sí, Sr. Bosco, quasi no els compensa fer feina. Abandonen la feina perquè les guarderies són molt cares i ningú no els ofereix cap solució. Hi ha un altre col·lectiu de dones que sí es poden permetre fer front econòmicament a pagar aquestes guarderies, però que es troben amb moltíssimes dificultats per conciliar la seva vida familiar i laboral; perquè un nin menor de tres anys, i tots els que aquí som pares i mares ho sabem, requereixen unes atencions importantíssimes. Per tant, aquestes dones, encara que poden pagar una guarderia, es troben que els horaris són incompatibles, que no poden donar lactància materna o que pateixen una angoixa molt elevada per haver de deixar un infant de mesos a una guarderia. I ja no diguem si aquesta mare és una treballadora autònoma, vinculada a un col·legi professional on ni tan sols té quatre mesos de baixa maternal. Aquestes dones, davant aquesta situació, fan dues coses: o deixen la feina, com he dit, o acudeixen a una guarderia amb un caramull de problemes darrera que repercuteixen a la seva professional i familiar. També hi ha un grup de dones que poden contractar algú a ca seva, però hem de reconèixer que aquest grup és molt minoritari davant els costos que suposa i que es redueix a un grup de dones amb un nivell econòmic elevat.

Per tant, senyores i senyors diputats, crec que és ben hora que comencem a donar solucions reals, i des del Grup Parlamentari Popular creim que una bona mesura, que si no soluciona sí almanco minora el problema, és intentar que tant col·legis professionals com empreses estiguin incentivades per posar en marxa serveis de guarderia amb preus subvencionats. Creim, des del Partit Popular, que un servei de guarderia propi soluciona molts problemes: soluciona que les dones no abandonin la feina; soluciona que les dones puguin donar lactància materna; soluciona el sentiment de culpa i angoixa perquè la proximitat del nin és psicològicament fonamental; i soluciona problemes econòmics de moltes famílies.

En conclusió, creim que la conciliació de la vida familiar i laboral donaria una passa endavant amb aquesta mesura. I els dic més, avui o demà aquest Govern presentarà uns pressuposts de la comunitat autònoma històrics, 300.000 milions de pessetes, crec que és la xifra que han entrat o entraran demà en aquest Parlament; crec que és una xifra bastant respectable i crec que aquest Govern té suficients doblers per posar aquesta línia de subvencions, que aquelles empreses que vulguin s'hi puguin adherir.

Jo crec que dir que no a aquesta iniciativa és donar l'esquena a la igualtat real entre homes i dones. He de dir que el Partit Popular a nivell nacional ja ha pres mesures en aquest sentit, ho va anunciar el ministre de Treball, a la seva compareixença, dia 10 de setembre, a la Comissió de Política Social del Congrés, on va anunciar un paquet de mesures per a les dones, on hi figura un disseny d'un pla de guarderies i una línia de subvencions per a les guarderies infantils i, precisament, aquest cap de setmana, dins la convenció del Partit Popular, també s'han presentat i en els futurs programes

electorals autonòmics i municipals del Partit Popular figuraran dins la línia d'acció social de les famílies aquesta línia de subvencions, així com la creació d'una xarxa de guarderies públiques.

He de dir també que ho trobam a la reforma de la Llei d'hisendes locals, reforma que acaba d'entrar en el Congrés dels Diputats i, com és ben conegut, suprimeix l'IAE per al 92% dels afectats; la resta d'empreses, que són les que tenen una xifra de negoci superior a 1 milió d'euros, pagaran IAE. Idò, per a aquestes empreses la Llei d'hisendes locals preveu que la superfície de l'empresa destinada a guarderia no computarà als efectes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

Jo crec, per tant, que estam en el bon camí i que ara només falta que aquest Govern s'impliqui dins aquesta tasca. Fins ara aquest Govern, que ha volgut ser pioner amb una llei de paritat electoral, no ha estat pioner, en canvi, en polítiques actives i reals d'igualtat d'oportunitats. Per tant, no és coherent voler ser pioner en una llei i en canvi no voler posar cap dur per a una igualtat real i no fictícia entre homes i dones. Si vostès diuen que no avui a una mesura com la proposada, no faran més que confirmar que la Llei de paritat electoral no ha estat més que el major engany que han sofert les dones de les nostres illes, almanco tinguin avui la dignitat d'aprovar una mesura en pro de les dones, almanco una. Ja que el conseller de Presidència no va saber dir cap mesura a favor de les dones, almanco ara ja en podrà dir una, perquè una és més que zero, i fins ara vostès han estat un zero en política social.

Amb tot el que s'ha gastat en publicitat amb la Llei de paritat, ja podrien tenir aquesta línia de subvencions. Avui, que estrenam nou conseller de Treball, encara que no sigui present, que és una demostració clara que això de la paritat era un frau, perquè -un incís-, me podria explicar algú del pacte per què no és una dona? O sigui, a part que el president Antich no pinta res nomenant un conseller, almanco haurien d'haver exigint, per coherència, que fos una dona. Però, no senyor, un home i tan amples. El Govern exigeix a la resta que facin el que ell no fa, és la millor fórmula educativa: *tú haz esto, pero yo no*. Expliqui això, perquè començam a estar bastant farts de la seva pura i dura demagogia i del seu engany permanent cap a la nostra societat.

Idò, ja dic, avui que estrenam nou conseller, home, de Treball és un bon dia perquè aquest Parlament faci un gest positiu, real, pràctic, lògic i beneficiós cap a la igualtat entre homes i dones i cap a la conciliació de la vida familiar i laboral. Per tots aquests motius sol·licitam el suport de tots els grups parlamentaris a aquesta proposició no de llei.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cabrer. Para fijar la posición, ¿grupos que deseen intervenir? Por el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida i Ecologista, tiene la palabra el Sr. Ramón.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Senyora Cabrer, es veu que tenen mala consciència d'haver votat en contra de la Llei de paritat i han d'estar justificant-se contínuament i enviant aquí propostes a favor de les dones, a favor del paper tradicional, el paper de sempre de les dones, segurament per aquesta mala consciència. Per cert, vostè aquí retreu que hi hagi un nou conseller de Treball i que sigui un home; miri, jo crec que el Govern actual no compleix amb la paritat, però els membres del Govern que procedeixen de l'àmbit que jo represent aquí, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, són dos a un a favor de les dones, o sigui que no ens ho reclamem a nosaltres que la cosa va així.

De tots els programes que el Govern central farà en el futur, doncs ja veurem, quan es posin en pràctica, i veurem si realment el Govern central fa moltes coses, de moment això no es que es pugui veure massa; no sigui com aquesta promesa electoral de netejar els carrers de delinqüents, de delinqüència petita, la grossa no preocupa, això, aquesta neteja es farà si es guanyen les eleccions. I pensava que el tema de la seguretat ciutadana de la delinqüència corresponia al Govern central i, si no vaig equivocat, el PP governa des d'allà des de l'any 96 i no ho ha arreglat, però ho arreglarà si guanya les eleccions municipals.

Miri, senyora Cabrer, s'han de fer moltes mesures per tal de conciliar la vida familiar i la vida laboral de les famílies, i aquestes línies, aquestes actuacions van per moltes bandes. I ja dic, han d'anar dirigides a les famílies, no a les dones exclusivament. I va per a les guarderies o va per a d'altres coses, perquè les famílies, a part de tenir infants, també de vegades tenen persones malaltes, tenen persones majors i tenen necessitats d'atenció per poder conciliar aquesta vida laboral i familiar, i s'actua en molts de camps des del Govern de les Illes Balears, des dels centres de dia, des del desenvolupament d'ajudes concretes per a aquesta conciliació de la vida laboral i familiar, de serveis d'ajuda a domicili que ha tengut un absolut increment; ajudes per a discapacitats; places de residència, en moltes coses s'actua, en molts de temes, que tot serveix i tot s'ha de fer per conciliar aquesta vida familiar i laboral.

Però centrant-nos ja en l'objecte concret d'aquesta proposició que avui du aquí el Grup Parlamentari Popular, assenyalar alguns inconvenients que fan que pensem, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, que no és una bona proposició no de llei, que no va en el sentit que hauria d'anar. D'entrada, dir-li una vegada més, insisteix en el paper tradicional de la dona, només elles s'han d'encarregar d'atendre els fills i només, per tant, les ajudes han d'anar encaminades a les dones; això xoca radicalment amb el nostre punt de vista, -el nostre punt de vista és que l'educació dels fills és un problema de les dones i dels homes, de les mares i també dels pares-, i el fet que avui en dia estigui majoritàriament en mans de les dones, sigui una responsabilitat de les dones, no vol dir que s'hagi de perpetuar aquest sistema, sinó que s'han de donar passes endavant perquè això no sigui així en el futur.

També una cosa, que ho veim inconvenient, d'aquesta proposició és que vincula el dret dels infants a poder assistir a una guarderia a la situació laboral de la mare. Per tant, no és una proposta igualitària, afavoreix la possibilitat que tinguin guarderia aquells infants que tenen una mare en determinades circumstàncies, que són les que vostès incorporen aquí, i no per al conjunt de les famílies, com pensam nosaltres que ha de ser.

Una altra qüestió que no la consideram massa convenient: si es generalitzàs el seu plantejament, és una vinculació que podria ser excessiva, dels infants al món de l'empresa, de les empreses. Sempre i quan sigui possible, consideram que és més convenient vincular les guarderies o vincular, com hauria de ser, les escoles de zero a tres anys al seu poble o barri, segons sigui el cas.

I com està el tema de l'educació de zero a tres anys? Perquè la LOGSE estableix que aquesta educació és un primer cicle d'educació infantil i que és responsabilitat de les diverses administracions públiques de la conselleria, és evident, però també dels ajuntaments. Pensam que la conselleria ha començat a treballar i està avançant; hi ha un pla d'educació que ja ha estat passat a consulta del Consell Escolar de les Illes Balears, i la previsió és que es faci una inversió de 1.400 milions, encara estic parlant de pessetes, encara em resulta més fàcil, per al període 2001-2005. Això és una primera passa important i evidentment fa falta la col·laboració dels ajuntaments perquè es pugui avançar més en aquest sentit.

Nosaltres reconeixem que hi ha unes fortes necessitats a la nostra comunitat, unes necessitats que, evidentment, no surten d'ara, que venen d'antic i que s'estan fent passes perquè aquestes necessitats es vagin cobrint, però reconeixem que si en el total de la comunitat hi ha, aproximadament, unes 5.000 places de guarderies i el nombre d'infants que neixen a l'any és superior, està envoltant els 8.000, difícilment, amb aquestes places es poden cobrir totes les necessitats. Però, davant aquesta situació, de mancances, què és el prioritari, què és el que s'hauria de fer? Ja els he explicat abans que la solució que vostès proposen no la consideram la més adient, tampoc no és molt factible ni és molt pràctica, tenint en compte el volum de la major part de les empreses que tenim a les Illes Balears, on hi ha molt poques grans empreses i molta empresa petita i mitjana, s'arribaria a una part petita, molt petita de la població laboral. Per tant, no seria, ni de lluny suficient. I una altra qüestió també, nosaltres creim que el tema de les guarderies a les empreses és un tema bàsicament de la negociació col·lectiva, és un tema que han de resoldre entre els sindicats i els representants empresarials i que ha de formar part, a les empreses que tinguin un volum, un número de treballadors suficient, d'aquesta negociació col·lectiva i dels acords que es puguin establir.

Pensam que les ajudes públiques que es donin no han d'anar bàsicament a afavorir aquestes empreses a les quals s'hi podrien establir guarderies laborals, mitjançant la fórmula que proposam nosaltres de l'acord entre els representants socials i l'empresa, sinó que han d'anar a atendre necessitats socials globals del conjunt de la població, no d'un segment determinat

d'aquesta població; i haurien d'atendre les necessitats del conjunt dels infants i per tant de pares i mares que puguin disposar dels centres on portar els seus fills. En aquest sentit, entenem nosaltres que els fons que arriben des del propi Ministeri de Treball i d'Assumptes Socials i que evidentment s'haurien de millorar, haurien d'anar orientats a la creació de nous centres de caràcter públic i a la seva adaptació a la normativa actual, de tal manera que s'estableixi una xarxa important a disposició del conjunt de la població, a disposició de les famílies, i no aquestes mesures de tipus molt concret, per a unes empreses molt determinades, encaminades a mantenir el paper tradicional de la dona i que deixarien al marge el conjunt, la gran majoria de la població.

Per aquests motius, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, no donarem suport a aquesta proposició del Grup Parlamentari Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Por el Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista, tiene la palabra el señor Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Se'ns ha presentat avui, per part de la diputada portaveu del Grup Parlamentari Popular, una, ho ha dit ella així, una iniciativa a favor de les dones. I ja hauríem de començar a demanar a veure quantes dones d'aquest país nostre estarien d'acord amb aquesta proposició que ens ha presentat, perquè, jo la vull llegir, em pensava haurien rectificat alguns punts, però no, queda així com està: està demanant que el Govern de les Illes Balears obri i convoqui una línia d'ajudes destinada tant a les empreses com als col·legis professionals, -ens hauria de dir quines empreses, quins col·legis professionals, tots, les grans, les petites, aquelles que tenen dones, aquelles que tenen homes?-, destinada tant a les empreses com als col·legis professionals, per tal que puguin constituir i oferir a les seves treballadores o a les seves col·legiades un servei de guarderia per als fills menors de tres anys, amb la finalitat d'ajudar-les a conciliar la seva familiar amb la professional. Tasca que, pel que es veu, només correspon a les dones, segons la mentalitat del Partit Popular. No es tracta de conciliar la vida familiar de tota la família, d'una part de la família, de la dona de la família, els homes no necessiten haver de conciliar la seva familiar amb la professional mitjançant aquesta iniciativa que vostès presenten.

Nosaltres creim que sí, nosaltres creim que aquesta qüestió que se'ns està plantejant, està, en principi, mal plantejada i mal enfocada; pretén donar suport, i així ho diuen a l'exposició de motius, a la incorporació de les dones al món laboral. No sé si hi contribuiria gaire si, de fet, es dugués a terme això que se'ns està demanant. Pretén ajudar les dones amb fills menors de tres anys i una passa més, pretén atendre les dones que manquen d'un contracte laboral i que tenen dedicacions professionals autònomes. Jo crec que tots els diputats i diputades que estan presents aquí i els que són allà a fora i no ens escolten també, se'n deuen recordar i deuen tenir present quan llegeixen això la

infinat de vegades que alguna diputada del Partit Popular ha pujat aquí a queixar-se de la seva situació, com a diputada, perquè no li permet poder conciliar la seva vida familiar amb la vida política, i arribava a dir que les dones no es podran dedicar a la política amb les mesures que tenim ara.

Doncs, miri, senyora diputada, jo crec que, des del moment que vostès ens fan aquesta proposta, i a més a més que ens la presenten motivada, jo crec que molt feblement, perquè vostès apunten cap a experiències innovadores en el món de l'empresa, tampoc no deu ser tan nou això de crear i incorporar el servei de guarderia entre les prestacions que s'ofereixen als treballadors, diuen vostès. La incorporació d'aquest servei tampoc no és tan nou, anys seixanta, anys setanta, anys vuitanta, fins i tot abans, empreses d'aquestes illes ja tenien aquesta iniciativa; no li veim la innovació, sinó, més tost, el retrocés que suposaria impulsar que es fes això que vostès ens proposen. Tampoc no està tan generalitzada a l'actualitat; quan un govern ha de prendre una decisió d'establir, d'obrir i convocar noves línies d'ajudes, se suposa que no és per a quatre gats, sinó que és per un fenomen que s'està escampant, que s'està difonent, que s'està impulsant. I tampoc no hi estableixen vostès ni les quanties ni els criteris que s'han de seguir, són línies se suposa que econòmiques, tampoc no es concreta gaire aquí, obrir i convocar una línia d'ajudes i punt.

Des del nostre Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, entenem que la millor línia d'ajudes a les dones i als homes, amb fills i amb filles menors de tres anys no és aquesta. No creim que aquesta sigui la millor línia d'ajuda, d'ajuda efectiva, no estam parlant d'una ajuda puntual, d'una ajuda personal, d'una ajuda individualitzada, estam parlant d'una ajuda del Govern a una situació que creim que s'ha de canviar, no creim que vagi per aquí el camí de la solució. Nosaltres sí veim una millor línia d'ajudes a les dones i als homes, amb fills i filles menors de tres anys, la que estableix, precisament el Govern de les Illes Balears, la que ha començat a establir precisament el Govern de les Illes Balears en el Pla d'ordenació del primer cicle d'educació infantil. I això sí que és una vertadera experiència innovadora, perquè no s'ha fet mai. L'altre, el que vostès ens proposen, s'ha anat fent des d'anys enrera, això no.

El Govern de les Illes Balears, entre els seus principis programàtics, l'any 1999, ja va establir el compromís de desenvolupar polítiques actives per garantir l'atenció educativa a la primera infància. I atenent educativament la primera infància, nosaltres entenem que sí que s'obre la porta per solucionar un problema, el problema que representa conciliar vida familiar i vida laboral de tota la família. I això fomenta el suport a les famílies en l'exercici de les seves responsabilitats i en la conciliació de la vida familiar i social; i és un pla que ha estat dissenyat, com un bon govern fa, no per un determinat conseller, per la Conselleria d'Educació i Cultura, amb la col·laboració de la Conselleria de Benestar Social i amb la Conselleria de Treball i Formació del Govern de les Illes Balears, que és com ha d'actuar un govern. I no a instàncies d'una petició d'una solució parcial, sinó mirant la problemàtica en el seu conjunt. Creim que aquest pla d'ordenació dels centres de primer cicle d'educació infantil ha d'aconseguir també la

implicació de les administracions locals i d'altres administracions públiques, com també la participació d'iniciatives socials a través d'entitats sense ànim de lucre, així creim que s'ha d'actuar des del Govern.

Nosaltres veim que la societat actual, l'educació i l'atenció als infants ha de ser una responsabilitat que ha d'estar compartida per la família, per l'escola, per altres agents institucionals i socials, que han d'actuar d'una manera coordinada i complementària per afavorir el desenvolupament d'aquests infants. I veim que l'oferta existent no sempre prioritza aquests objectius educatius, sinó que, més aviat, du la tendència a convertir aquesta -això que vostè en diu experiència innovadora- en una guàrdia i custòdia dels infants. D'aquí que la millora de la qualitat educativa i l'extensió de la xarxa de centres siguin els objectius bàsics que es pretenen assolir amb aquest pla. És un pla que ja ha passat per consulta del Consell Escolar de les Illes Balears, com molt bé recordava el diputat representant del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Ecologista; és un pla que reflecteix la planificació escolar referida a la població infantil menor de tres anys i que això pot servir de base per dissenyar allò que ha de ser l'oferta educativa a aquests nivells en els anys vinents. És un pla que està quantificat i que sí que comporta una vertadera línia d'ajuda econòmica a aquelles famílies que tenen infants menors de tres anys. Que millor que establir aquestes ajudes dins un pla global a tres, quatre, cinc anys vista? L'any 2001 i l'any 2002, 120.202,42 euros, uns 200 milions de pessetes que, precisament enguany, ja s'ha publicat i s'ha resolt aquesta ordre d'ajudes relativa a aquesta inversió. Però és que per al curs aquest, 2002-2003, aquest pla recull 180.303,63 euros, uns 300 milions de pessetes, i anam en augment. Per al 2003-2004, 240.404,84 euros, uns 400 milions de pessetes. I per al curs 2004-2005, 300.500,05 euros, que són uns 500 milions de pessetes. Això sí que creim que és una vertadera i bona línia d'ajudes a les mares i als pares que tenen fills i filles menors de tres anys, molt més que això que se'ns proposa des del Grup Parlamentari Popular amb aquesta proposició no de llei, a la qual nosaltres no podem donar suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buele. Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra la Sra. Hernanz.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Desde el Grupo Parlamentario Socialista votaremos también en contra de la proposición presentada por el Grupo Parlamentario Popular, porque incide en una interpretación absolutamente contraria a la que los socialistas pretendemos cuando hablamos de conciliación de la vida familiar y laboral. En primer lugar, porque consideramos que en la forma y en el fondo la propuesta es profundamente sexista. Las ayudas se vinculan a la posibilidad de ofrecer a las trabajadoras o a las colegiadas el servicio de guardería, dando por sentado que la obligación o la necesidad de conciliación de la vida laboral y familiar recae

única y exclusivamente sobre las mujeres y excluyendo absolutamente a los hombres de ese deber o derecho; induciendo, por tanto, a un reparto de papeles entre hombre y mujer en la esfera familiar absolutamente contradictorio con la igualdad efectiva. Por lo tanto, Sra. Cabrer, me veo obligada a rectificarla, empezaba usted su intervención diciendo que hoy el Partido Popular venía aquí a presentar una proposición, una iniciativa a favor de las mujeres, decía me veo obligada a rectificarla, ustedes, el Partido Popular, presentan hoy una iniciativa que lo único que hace es profundizar en la idea de responsabilizar de forma exclusiva a la mujer de la crianza de los hijos, y por lo tanto profundizar en la desigualdad entre hombres y mujeres.

Los socialistas consideramos que el reto de conciliar la vida familiar y profesional afecta a ambos géneros por igual y reclamamos, por lo tanto, la adopción de medidas que contribuyan a remover los obstáculos derivados de una socialización sexista de las responsabilidades familiares. Las mujeres nos encontramos, respecto del trabajo extradoméstico, amparadas por un ordenamiento que pretende la igualdad laboral entre los sexos, pero inmersas en prácticas que obstinadamente tienden a perpetuar estereotipos. Y valga como excelente muestra, la proposición presentada hoy por el Partido Popular. De ahí que exista una legitimidad jurídica vinculada a una necesidad real para adoptar medidas que superen la contradicción entre las normas y la realidad, y las propuestas que surjan de una Cámara como esta, por la representación y por la trascendencia que tiene, deberían ser el instrumento idóneo para dar cobertura y garantía a estos cambios sociales. Y no precisamente para lo contrario, que sería lo que estaríamos haciendo en caso de votar a favor de la proposición que hoy nos presenta el Partido Popular.

Una concepción progresista de la familia, una regulación progresista de la protección de la maternidad, una visión amplia de las políticas de igualdad de oportunidades, nos obliga a equiparar y apoyar socialmente las responsabilidades familiares de las trabajadoras y de los trabajadores, y a convertir el trabajo, lo profesional y el cuidado de los hijos e hijas en derechos y prácticas equivalentes para ambos sexos. Ya que si bien es cierto que existe un interés prevalente de protección a la salud y a la maternidad, entendida como nacimiento, y que afecta exclusivamente a la mujer, ello no justifica en absoluto la exclusión del padre de una responsabilidad que debe ser compartida porque afecta a ambos progenitores, la crianza de los hijos.

Pero, además, si decía antes que la propuesta del Partido Popular nos parece sexista, o lo que es lo mismo, contraria al principio de igualdad de oportunidades entre hombre y mujer, también nos parece, Sra. Cabrer, clasista. Es decir, atentatoria contra la igualdad de oportunidades respecto al menor, puesto que vincula la oportunidad del menor a tener un más fácil acceso a una guardería a la situación laboral o profesional de la madre. El derecho a la educación es un derecho universal y así lo contempla la LOGSE, la cual, por cierto, contempla la educación infantil dentro de la educación reglada. Y si el Gobierno de Madrid recapacita, esperemos que siga siendo así también después de pasado mañana. La participación

institucional en la educación de los niños de primer ciclo es un imperativo legal y además es un elemento de cohesión social de primer orden. Y en este sentido, no en el contrario, como pretende la propuesta del Partido Popular, se mueve la iniciativa del Govern al elaborar un Plan de ordenación de los centros de educación infantil de primer ciclo, que ha sido ya mencionado por los portavoces progresistas que me han precedido en el uso de la palabra; en el cual se atribuyen a cada una de las instituciones implicadas, las consellerías, consells insulares y ayuntamientos, las funciones que les corresponden de acuerdo con sus competencias; establece las responsabilidades que deben ser asumidas por cada uno de ellos y sobre todo marca las líneas de actuación que harán posible el cumplimiento de los propósitos establecidos en la LOGSE, estableciendo medidas de diferente orden pero complementarias, tanto en materia normativa, formativa, organizativa, de planificación, etc.

El Gobierno pretende con este plan dar cumplimiento al compromiso de los progresistas de desarrollar políticas activas dirigidas a garantizar la atención a la primera infancia, fomentar el apoyo a las familias en el ejercicio de sus responsabilidades y facilitar la conciliación de la vida familiar y laboral, y en una línea diametralmente opuesta a la que hoy propone aquí el Partido Popular.

Y por último permítanme una última reflexión para argumentar nuestra rotunda negativa a la proposición popular, y es la del modelo de estructura social que queremos los progresistas. Es un modelo allí donde -como decía antes- se superen los estereotipos sexistas, se camine hacia una educación infantil universal y de calidad, pero también un modelo en el que el centro donde se den respuestas a las necesidades básicas y a los derechos esenciales de las personas sea el barrio y no el centro de trabajo. Por lo tanto, Sra. Cabrer, la proposición que hoy nos ha presentado el Partido Popular no es una proposición a favor de las mujeres ni es innovadora, más bien creo que supone un importante retroceso, un paso atrás en el tiempo que como decía el Sr. Buele nos sitúa casi 20 años atrás. 20 años atrás tanto usted como yo, por circunstancias personales, no habíamos casi ni alcanzado la mayoría de edad, y de aquellos tiempos prefiero guardar mis recuerdos personales que el recuerdo de una sociedad donde las mujeres teníamos predeterminado un papel donde las responsabilidades familiares y las responsabilidades del cuidado de los hijos nos iban a corresponder de forma exclusiva, y eso iba a suponer también una traba para nuestra realización personal y profesional.

Por todo ello, Sra. Cabrer, votaremos en contra de esta proposición no de ley que, como repito, flaco favor hace a las mujeres de esta comunidad autónoma. Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Hernanz. Por contradicciones, por cinco minutos tiene la palabra la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, que estrany! És estrany que avui el Parlament voti en contra d'una mesura, d'una iniciativa que presenta el Grup Parlamentari Popular cap a la igualtat d'oportunitat, què estrany, no?, és estrany. Totes, totes les iniciatives en distintes matèries, en distintos àmbits, cap a la igualtat d'oportunitats, totes, absolutament totes, no. Aquesta és la realitat d'aquest govern i aquesta és la realitat del pacte de progrés aquesta legislatura. Punt i final. És aquesta la situació, i avui dic i sent que és vergonyós que avui el Parlament d'aquestes illes digui que no a una proposició no de llei com aquesta, que simplement és obrir una línia de subvencions perquè les empreses, els col·legis professionals que vulguin, puguin posar guarderies als seus centres de feina per ajudar els homes, si volen, si volen feim una transacció però no va per aquí el camí. Vostès han cercat arguments i arguments perquè no sabien què s'havien d'inventar per dir que no a aquesta situació. Per tant, si volen feim una transacció i hi posam homes, però la realitat, la realitat, Sra. Hernanz, és que són les dones les que tenen problemes per conciliar la seva vida familiar i laboral, i no els homes, i aquesta és la realitat de cada dia i aquest és el debat en ple segle XXI que viuen les dones. Per tant, vostè està molt lluny de la realitat de moltes dones d'aquestes illes, però molt lluny, a anys llum, Sra. Hernanz, està vostè d'aquesta situació.

Perquè, per què són les dones les que abandonen la feina? No són els homes. Aquí hi ha les xifres, són les xifres que podrà dir el conseller de Treball. Qui són les que tenen uns sous pitjors, que abandonen el seu lloc de feina? Són les dones, i per què? Pels problemes de conciliar la vida familiar i laboral. Ara, si hem de posar homes i aquest motiu fa que vostès votin a favor de la proposició no de llei, idè afegim la paraula homes. És igual, el problema és la voluntat política de voler aprovar una mesura, encara que sigui perquè el Sr. Garcias pugui dir una mesures, perquè no en va saber dir cap, almanco perquè ell en pugui dir una. Ja dic, el que hi ha aquí és una manca de voluntat política total d'aprovar cap mesura que sigui per conciliar la vida familiar i laboral.

Per tant, jo el que vull dir és que..., i Sr. President, estic contenta que vostè ara entri dins aquest parlament perquè, Sr. President, avui estam tractant una altra iniciativa presentada pel Grup Parlamentari Popular per conciliar la vida familiar i laboral. Crec recordar que quan es va presentar la Llei de la paritat electoral vostè, Sr. President, quan nosaltres vàrem anunciar que presentaríem mesures en aquest parlament per tal de pal·liar aquesta desigualtat, vostè va dir que estava content, vostè va dir que des del Govern ho estudiarien, idè li he de dir que novament ens tornen a dir que no al Grup Parlamentari Popular. Hem presentat moltíssimes mesures dins aquest període de sessions i el passat per tal que el Govern almanco n'aprovi una, i la realitat és que a totes ens han dit que no.

Que no resol el problema de les dones? Sr. Buele, no se'n rigui durant la intervenció del..., perquè ha fet una intervenció que no m'ha agradat gens, perquè pareixia que se'n reia de les dones, i aquesta no és la situació. Que no soluciona els problemes?

(Petit aldarull a la sala)

Sí, és vera. Que no soluciona?, que vostès tenen altre solucions? No les hem vist, el problema és que no les hem vist. Això no soluciona, clar que no, però és una mesura, una que pot ajudar un col·lectiu determinat de dones, i diuen el col·legi de barri, i que un infant ha d'estar en el barri... Un infant de mesos, i què sap un infant de mesos? El que sap és sa mare el que pateix per aquest infant de mesos, i aquesta és la realitat.

Per tant he de dir, Sr. President, que gràcies en nom del Partit Popular i en nom de moltes dones del Partit Popular i moltes dones d'aquestes illes per votar que no a una mesura com aquesta, i dir-li també que és una mostra més que la Llei de la paritat electoral no era més que una ficció. Vostès no creuen en la paritat electoral, i vostè en particular no creu en la paritat electoral perquè fa poc temps, encara que no va pintar massa, va nomenar un conseller de Treball una altra vegada home. Aquesta... No, no, Sr. President, vostè governa, vostè ha apostat per una paritat imposada, però que ho facin els altres. Nosaltres ho demostram on ho hem de demostrar: presentant una dona a la batlia de Palma. La realitat és que vostè...

(Aldarull a la sala)

...és que vostè, quan té l'oportunitat de demostrar que vostè creu en aquesta paritat home dona, quan vostè ha tengut la primera oportunitat vostè ha posat un altre home. Per tant, vostè no creu en la paritat electoral. Moltes gràcies.

(Continua l'aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cabrer. Una vez producido el debate vamos a proceder..., a votar. Señoras y señores diputados, pueden proceder a votar.

(Aplaudiments, aldarull i remor de veus)

Un momento, señoras y señores. Sr. Portella, sí, dígame.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí, Sr. President, ja sé que un vot no trastoca el resultat de la votació, però sí que és cert que degut al canvi de lloc en aquest plenari abans he demanat si podria votar des d'aquest "votador" i m'han dit que sí i no ha funcionat.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Portella, pero en cualquier caso su voto se puede computar como lo contrario pero no alteraría el resultado de la votación.

(Més aplaudiments)

Por tanto, señoras y señores, la proposición no de ley número 2105 queda aprobada.

IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 2769/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de Llei RGE núm. 2520/02, municipal i de règim local de les Illes Balears.

Pasamos al siguiente punto del orden del día. El siguiente punto del orden del día..., por favor, un poco de silencio, señoras y señores diputados, el siguiente punto del orden del día es el debate de la enmienda a la totalidad, de devolución...

(Continua la remor de veus)

...del proyecto de ley 1520, municipal y de régimen local de las Islas Baleares. Para la defensa de la enmienda tiene la palabra el Sr. Huguet por el tiempo de 15 minutos.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats, Molt Hble. President de la comunitat autònoma, senyors consellers, Sr. Conseller de Presidència, avui el Grup Parlamentari Popular presenta una esmena a la totalitat a la Llei municipal i de règim local de les Illes Balears. A l'exposició de motius, que necessàriament ha de ser breu, marcam quatre fites a les quals intentaré argumentar per què presentam aquesta esmena a la totalitat, una esmena eminentment d'argumentació política, perquè consideram que aquest és un text eminentment de caràcter jurídic però que no està de més que s'hi incorporin criteris, principis de caràcter polític.

Es diu que hem d'estudiar el passat si volem pronosticar el futur. Comprendre la nostra història local exigeix conèixer les diferents formes d'administració del territori. Quan a penes existia estat els municipis eren la base de tota representació territorial pròpia que actuava amb total i absoluta independència. A principis del segle XIX la revolució industrial imposa canvis estructurals. Una petita síntesi històrica per situar-nos al lloc on estam avui crec que val la pena. Vostès saben, senyores i senyors diputats, que en el món clàssic les ciutats eren les peces clau de tota l'organització política; basta recordar les ciutats estat d'en Plató. A Espanya la reconquesta suposa un procés d'ocupació dels territoris sota domini de l'Islam, es produeix una divisió d'extensos termes municipals on s'instal·len els denominats colons i on es governava mitjançant consells o assemblees. Aquest fet fa que la cèdula bàsica de la convivència social a l'època medieval ja sigui la vila, l'aldea o la ciutat. La característica comuna d'aquests nuclis és justament la seva constitució com a municipis als quals s'atorga el poder de gestionar els seus propis interessos; saben que els interessos espirituals -i encara avui- els proporciona i els gestiona el bisbat o les parròquies. El marc jurídic polític d'aquella època era la senyoria o era el municipi, una distinció claríssima entre un fet i l'altre, entre un procediment i l'altre: la senyoria suposava que els ciutadans, que eren més bé súbdits, estaven units per vincles de dependència a un senyor que gaudia d'absoluta immunitat. Per tant el municipi esdevé com un fet gairebé diria jo revolucionari

en aquest procés. L'organització política i administrativa es fa a través de municipis per una causa concreta: defensar la llibertat dels ciutadans. Pretén la incorporació dels municipis desmantellar el que eren els mals usos de l'opressió senyorial, i es fa famosa aquella frase que es proclama als quatre vents que diu: *El aire de la ciudad hace libres*. En resum, com ens diria en Sosa Wagner, la senyoria és l'arquetip de la subjecció personal, mentre que el municipi és el reducte de les llibertats.

No detallarem ara el període de concentració de poder que es va iniciar a mitjans del segle XII, ni el reformisme il·lustrat iniciat a Espanya en el segle XVIII, ni l'impacte que van suposar els decrets de nova planta dels anys 1707, 1715 i 1716, però sí mereix una menció especial l'obra revolucionària de les Corts de Cadis, en què es fa una nova distribució del mapa municipal, es passa ni més ni manco de 20.000 ciutats, viles, llogarets i aldees a 9.335 i es crea el segon escaló de l'administració, obra, com vostès saben, de Jaime de Burgos l'any 1833. A partir d'aquí podríem dir que comença el nou camí d'un municipalisme que esdevé avui una peça cabdal dins la nostra organització. La incidència que va tenir la llei de l'any 1935, malauradament, degut a la Guerra Civil no va poder-se aplicar. En plena època franquista, l'any 1955, es fa la norma de regulació dels ajuntaments que té una durada fins al 78.

I on estam ara?, on estam des de fa 25 anys? A la Constitució espanyola, que incorpora una autèntica, i jo diria autèntica i revolucionària, novetat en aquest procés d'organització territorial de l'Estat. Col·loca els municipis dins el títol vuitè, i els col·loca concretament dins l'article 137, on parla de l'organització territorial, on col·loca també les comunitats autònomes amb equiparació d'igualtat cadascú dins les seves funcions. L'article 140 és allà on es regula el govern local i l'article 142 de la Constitució ens parla de les hisendes locals, així com també a l'Estatut d'Autonomia l'article 5 parla de l'organització insular.

Per tant, primera conclusió, Sr. Conseller, senyores i senyors diputats: la Constitució ho té molt clar, els ajuntaments són la forma primera i principal d'organització territorial de l'Estat; tenir amnèsia d'aquest principi bàsic suposa donar ales a freqüents atemptats contra l'autonomia municipal, contra la suficiència econòmica i contra el principi de seguretat de tota democràcia, que és la subsidiarietat. No podem oblidar que els ajuntaments són els fonaments en què es basa l'acció política dels partits, és el primer lloc on els partits polítics presenten d'una manera directa i els ciutadans elegeixen directament els seus veïns perquè regeixin el destí dels seus interessos, dels seus municipis. Per a nosaltres, Sr. Conseller, per al Grup Parlamentari Popular, els ajuntaments són el més directes implicats en les inquietuds, les necessitats, les aspiracions dels ciutadans, i açò implica que els ajuntaments han de gaudir d'autonomia, de mitjans necessaris i de responsabilitat per complir correctament la seva finalitat. Els ciutadans avui de cada dia reclamen que els serveis siguin més eficaços, més ràpids i més pròxims a ells.

Per si açò no basta, l'article 4 de la Carta Europea de l'autonomia local, ratificada per Espanya el 20 de gener de l'any 1998, en el seu apartat tercer ens recomana l'exercici de les

competències públiques dient que han d'estar en mans d'aquelles autoritats que estiguin més properes als ciutadans.

Senyores i senyors diputats, aquest fet implica que la comunitat autònoma i els consells insulars, en el nostre cas, han d'agafar el compromís real de fer efectiu un autèntic procés descentralitzador. Perquè açò sigui possible s'han d'atribuir competències als ajuntaments cedint mitjans humans, materials i econòmics per fer possible aquesta gestió adequada. No podem oblidar que l'objectiu darrer que té tot empleat públic és millorar la qualitat de vida dels seus ciutadans. Sr. Conseller, nosaltres proposam, per arribar a aquest gran objectiu, fer una gran concertació de voluntats entre la comunitat autònoma, cada un dels consells insulars i els ajuntaments respectius de cada una de les illes.

Després d'aquesta breu disquisició ens cal demanar: És aquest l'objectiu de la llei que s'ha presentat avui i que ha presentat avui -o el projecte de llei-, que ha presentat avui en aquesta cambra el Govern balear? Permeti que li digui, d'una manera un tant recercada, una expressió: Jo tenc per bé que coses tan assenyalades i per ventura mai no escoltades, vinguin a notícia de molts i no s'enterrin dins la sepultura de l'amnèsia. Suplic a vostra mercè rebí el senzill servei de boca de qui li parla que l'únic que pretén és que, en cas tan noble i especial com és el cas dels ajuntaments, puguem posar-nos d'acord.

Sr. Conseller, vegi que aquesta intervenció és una intervenció meditada, pensada, no una intervenció perquè sí. No vegi idò en cap moment que en la nostra esmena a la totalitat hi ha una negació ni hi ha un menyspreu cap un text legislatiu que consideram cabdal i importantíssim per a la nostra comunitat, però jo li deman, Sr. Conseller, que siguem capaços tots junts avui de superar aquest vol gallinaci a què moltes vegades ens tenen avesats, i que aquesta llei, aquesta llei concretament, tal com ha entrat, no pot ser sota cap concepte aprovada a finals d'una legislatura, ja que no es donen les condicions de reflexió ni sensatesa per fer front a tan necessària llei, que hauria de ser fortament consensuada amb els ajuntaments, amb els consells insulars i amb els grups parlamentaris. Retiri aquest projecte de llei i comprometi's, així com nosaltres també ens comprometem a fer un esforç comú des del primer dia per fer possible l'acord institucional necessari per desenvolupar un text que serveixi de veritat per complir aquest compromís i aquest objectiu de descentralització eficaç en la gestió dels interessos municipals.

Sr. Conseller, el projecte que vostès han entrat al Parlament, permeti, amb tots els respectes del món que me mereix, que li digui tres coses: és un projecte confús, és un projecte difús i és un projecte profús. Per què és confús? És confús perquè no marca ni el temps, ni els compromisos descentralitzadors dels serveis que els consells insulars hauran de dur a terme en favor dels ajuntaments; està clar que el Consell Insular, almenys, de Mallorca no va fer cap informe perquè, com que no l'afecta, ja li anava bé. És difús perquè quan no saben com resoldre una qüestió, o no hi entren o es remeten a la Llei de bases de règim local ja existent. I és profús perquè la seva extensió és una extensió quilomètrica, d'un text que s'ha limitat a copiar d'aquí

i d'allà, més de 1.000 pàgines d'informació ens hem hagut de llegir entre totes les lleis que donen suport a aquesta que vostès han presentat; aquesta extensió quilomètrica que a vegades es fa innecessària, que fins i tot incorpora aspectes que són estrictament aspectes de caràcter de reglament, vostès els incorporen com a norma que serà de llei.

Miri, Sr. Conseller, li insistesc, la nostra esmena és una esmena constructiva, és una esmena participativa, és una esmena on ens volem comprometre. El Partit Popular li proposa aquest pacte per les Illes Balears i li proposa amb una sèrie de punts, com és anar a establir mecanismes que realment evitin duplicitats. A qui toqui fer el Pla de cooperació municipal que faci el Pla de cooperació municipal en tota la seva integritat, per posar un exemple. Facem possible que aquesta gestió sigui més eficaç reduint despeses innecessàries. Millorem aquesta eficàcia i agilitat dels serveis i l'eficiència en la despesa pública. Fomentem la cooperació intermunicipal entre aquells serveis que no poden assumir uns per ells mateixos. Dimensionem els serveis municipals d'acord amb les necessitats reals de la societat a la qual ha de servir. Transferim als ajuntaments la finançació necessària per prestar el servei que se li encomana. Demanem al Govern de l'Estat que modifiqui la Llei d'hisendes locals per adaptar les hisendes locals a la realitat actual; demanem-ho, per què no? El Grup Parlamentari Popular està casat amb els ciutadans de les Illes Balears, no amb altres, i nosaltres ens servim i servim igual que vostès han de servir les Illes Balears. Reclamem aquest fet, participem-hi. Esperem que es resolgui aquest tema que vostè sap que està en tramitació i que està en aquest moment en discussió, com estan en tramitació i discussió modificacions de la Llei de bases de règim local. Esperem, fem cas a la proposta de l'Ajuntament de Sant Lluís, no governat per nosaltres, que després si tenc temps llegiré què demana, i la qual honestament i honradament he de dir que he fonamentat part de la meva intervenció avui aquí.

Com poden veure, senyores i senyors diputats, nosaltres ens volem comprometre, ens volem corresponsabilitzar amb aquest text, i ho volem fer perquè han d'evitar que estranys pactes de conveniència trastoquin a vegades l'esperit i la lletra de l'Estatut d'Autonomia. I m'explicaré: nosaltres reivindicam que els consells insulars siguin els òrgans de govern de cada una de les illes, ho reivindicam, però també reivindicam, i amb aquesta mateixa força, que els consells insulars actuïn com a autèntiques institucions de coordinació i col·laboració amb els ajuntaments. Avui, honradament, s'ha de dir que la sensació és tot el contrari, la sensació que es té és que els consells insulars han encetat una espiral d'abandonament de la política municipal per entrar en una guerra competitiva amb el Govern balear per veure qui té més competències o per provocar un buit no massa reflexiu de competències al Govern de la comunitat autònoma. En favor de què i en favor de qui? Per què i per a qui? Són preguntes que ens hem de fer per responsabilitat amb els nostres ciutadans.

Des del Grup Parlamentari Popular volem concretar la nostra proposta amb una sèrie de principis. Impulsar dins l'àmbit de cada una de les illes un acord bàsic entorn al desenvolupament del pacte local. Les matèries que han de ser objecte de descentralització són les que vénen recollides a l'acord de la

Federació de municipis i províncies d'Espanya de dia 24 de setembre de l'any 1996. La cessió d'aquestes competències en favor dels ajuntaments ha de ser de caràcter voluntari i s'ha de poder fer mitjançant tres sistemes diferents: per llei, per delegació o per encomana, i tot açò reflectit en un autèntic mecanisme de cooperació. No posem entrebancs als ajuntaments amb memòries que (...) i que no serveixen per a res. No fem açò.

Sr. Conseller, jo li ho vull reconèixer, nosaltres, el Grup Parlamentari Popular li vol reconèixer clarament que els Serveis Jurídics del Govern i altres persones de renom jurídic han participat i han col·laborat en aquest projecte de llei. No és una crítica a aquestes persones que l'han fet, és que hi falta impregnació política i hi falten objectius polítics clars que marquin la barrera i la diferenciació. Cadascú que faci el que hagi de fer i açò avui no hi és.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Un minutet i acab.

Perquè si no, Sr. Conseller..., una sèrie de preguntes o qüestions que pot ser que la meua ignorància m'hagi incapacitat per poder-ho descobrir i per açò li deman ajuda i li faig les preguntes. Em pot vostè indicar quins són els objectius que marca aquesta llei?, i on són? Em pot dir quines són les novetats que s'incorporen en aquesta llei i que no estiguin previstes a la Llei de bases de règim local i els seus reglaments de desenvolupament?, m'ho pot dir? Em pot dir com se soluciona la problemàtica de la finançació de les corporacions locals i quin nou sistema volen impulsar?, m'ho pot dir? Em pot dir on hi ha la diferenciació entre els ajuntaments, per exemple la macrocefàlia de l'Ajuntament de Palma en relació als altres ajuntaments, i entre els altres ajuntaments siguin d'interior o siguin de costa?, m'ho pot dir?

Miri, Sr. Conseller, per acabar i amb tots els respectes jo li deman que retiri aquest projecte de llei perquè és un projecte de llei buit, és un projecte de llei buit, no afegeix res al que ja tenim, no soluciona res al que ja tenim; potser sí, el nombre d'habitants perquè un nucli de població pugui demanar la segregació municipal; està molt bé açò per a Fornells, perfecte. Fora d'aquí, què han afegit més, més que copiar? Novetats, novetats, Sr. Conseller. Miri, jo acabaré amb aquella expressió de n'Alfonso X el Sabio que diu: "*Los cántaros cuanto más vacíos más ruido hacen*". Aquesta llei és una llei buida, és una llei buida que pot fer molt de renou i, de fet, fa molt de renou, però no aporta res, Sr. Conseller. Retiri aquest projecte de llei i vostè té a la seva disposició, vostè no, les Illes Balears tenen a la seva disposició per col·laborar i fer feina en un projecte de tots i per a tots, amb participació dels consells, amb participació dels ajuntaments, el nostre grup parlamentari representat aquí per 28 diputats.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Por el Gobierno tiene la palabra el Sr. Conseller de Presidencia.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Huguet, l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Popular a la totalitat del projecte de llei municipal i de règim local de les Illes Balears em dóna l'oportunitat, una oportunitat que aprofitaré, com és natural, d'explicar extensament la transcendència d'una iniciativa legislativa que, una vegada aprovada pel Parlament, es convertirà en una fita històrica en el camí cap a la construcció d'un sistema institucional propi i singular, plenament adaptat a la realitat de les Illes Balears.

La millor defensa del projecte de llei municipal i de règim local de les Illes Balears és exposar, de la manera més clara i senzilla, quines són les finalitats i quins són els seus continguts. Convé recordar també que durant la seva elaboració el Govern ha cercat que comptàs amb el màxim consens de les institucions afectades, ha volgut que la futura llei disposàs d'un suport sòlid i que tengués alhora un redacció precisa i rigorosa.

A partir de la legislació bàsica de l'Estat podem exercir les competències de desplegament legislatiu i d'execució en matèria de règim local que preveu l'Estatut d'Autonomia. El resultat és aquest projecte de llei municipal i de règim local. Ara disposarem d'una legislació pròpia adaptada a la realitat de les Illes Balears i a les necessitats de cada un dels seus municipis; una llei ajustada a la realitat de les Illes Balears ens dóna instruments eficaços que permetran millorar substancialment la gestió, desconcentrant les competències, incrementant els serveis mínims obligatoris que han de prestar els municipis i, fins i tot, establir la previsió de règims especials per als municipis petits o per al singularíssim cas de l'illa municipi de Formentera o per a un municipi de Palma que és també molt singular. Aquests règims especials es desenvoluparan mitjançant reglaments posteriors.

El projecte de llei dóna respostes precises a qüestions molt diverses, que fins ara havien d'afrontar sense comptar amb les disposicions legals adients. En aquest sentit detallaré només alguns dels elements més rellevants del projecte de llei. S'incorporen nous serveis mínims que han de prestar els municipis, com són entre d'altres el subministrament domiciliari d'aigua potable, el transport de residus urbans i el control de productes destinats a l'ús o consum humà. Alguns ajuntaments es podrien trobar, per les singulars característiques que tenen, davant la impossibilitat de prestar alguns d'aquests serveis, en aquests casos correspondrà al consell insular respectiu acordar la dispensa sol·licitada de la prestació del servei. Els ajuntaments petits amb població inferior als 2.000 habitants podran acollir-se a un règim simplificat de funcionament, a més tendran preferència per obtenir assistència tècnica i

administrativa d'altres administracions públiques, igualment podran tenir un règim pressupostari i comptable simplificat.

Respecte la capitalitat de la comunitat autònoma, el projecte de llei disposa que s'ha d'establir un règim especial, competencial i financer per al municipi de Palma, que es desenvoluparà posteriorment. Formentera gaudirà a més del règim especial previst a l'Estatut d'Autonomia, d'un desplegament normatiu específic encaminat a pal·liar-li els efectes de la doble insularitat i a assolir l'equilibri en relació a les altres illes. El projecte de llei regula detalladament les mancomunitats i estableix que els consells insulars han de donar assessorament i suport a la constitució de noves mancomunitats, a més les obres i serveis que proposin les mancomunitats tendran prioritats en els plans i programes d'inversió tan insulars com autònoms. Les entitats locals menors són també els consorcis locals, són objecte d'una regulació molt precisa en el projecte de llei. El projecte de llei regula o estableix el procediment per resoldre els conflictes de competències i atribucions entre entitats locals de les Illes Balears, amb la intervenció preceptiva del Consell Consultiu. Amb aquestes disposicions els ajuntaments poden consultar el Consell Consultiu, òrgan que reforça així la seva funció assessora.

Cal destacar les disposicions del títol cinquè del projecte, dedicat a la transferència, delegació i encomana de gestió de competències, l'objectiu és la prestació d'un millor servei als ciutadans. S'hi preveu que l'Administració autònoma, els consells insulars, els ajuntaments i la resta d'entitats locals de les Illes Balears es poden delegar entre si competències i encomanar la gestió ordinària dels serveis. Per exemple si una competència del Govern fos més eficaç i propera al ciutadà, si s'exercís des de l'ajuntament, aquesta competència es podria transferir al municipi mitjançant una llei en el Parlament. En relació a activitats, serveis i contractació, el projecte de llei concreta els aspectes poc tractats en la legislació estatal. En aquest sentit detalla i sistematitza les parts corresponents a activitats i serveis, en especial referència a les llicències i les autoritzacions.

Quant a la creació de nous municipis, el projecte exigeix una població mínima de 3.000 habitants i a més que la segregació no impliqui la disminució de la qualitat mitjana dels serveis que es prestaven en el municipi. Aquestes condicions s'estableixen amb la finalitat d'evitar una excessiva fragmentació del territori i la pèrdua de qualitat dels serveis que reben els ciutadans. Una aportació important al projecte de llei és la creació del fons de cooperació municipal, que té per finalitat millorar la situació econòmica dels municipis de les Illes Balears, la quantia del qual es fixarà anualment a través de la Llei de pressuposts de la comunitat autònoma. La futura Llei municipal i de règim local de les Illes Balears vol ser també una norma que impulsi decisivament la normalització de la llengua catalana dins la nostra Administració local, així la llengua catalana hi obté el reconeixement de llengua pròpia de l'Administració local de les Illes Balears, s'hi disposa que la comunitat autònoma ha d'impulsar el procés d'incorporació de la llengua catalana a l'Administració local per tal d'assolir una plena normalització.

Aquests són només alguns dels aspectes més significatius del projecte de llei municipal i de règim local de les Illes Balears, en podria detallar molts d'altres igualment destacables, però la meua defensa d'aquest projecte seria excessivament llarga. Crec que queda prou clar que ens trobam davant d'una iniciativa legislativa de gran relleu que representa un passa de gegant per dinamitzar les nostres entitats locals i integrar-les plenament en el sistema institucional propi de les Illes Balears. Però avui no em puc limitar a la simple presentació i explicació detallada del projecte de llei municipal i de règim local de les Illes Balears, la meua intervenció és per defensar enfront d'una esmena a la totalitat una iniciativa legislativa de les més rellevants i sòlides que haurà elaborat i presentat el Govern de les Illes Balears durant la legislatura 99-2003. El caràcter emblemàtic, la solidesa jurídica i la transcendència de la seva aprovació, són precisament els elements fonamentals que la fan inadmissible per als qui han fet una oposició a ultrança contra l'actual Govern de les Illes Balears la seva raó de ser. Volen aturar el projecte de llei perquè si és aprovat això seria un èxit del Govern, no haurien d'oblidar que el Govern no cerca cap altre èxit. En aquest cas no és altre que donar un nou impuls a les institucions locals, les més properes als nostres ciutadans.

Passam a analitzar l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Popular, una esmena que no podia ser d'altra manera, és de devolució. No és una esmena amb un text alternatiu, sempre és més fàcil despatxar la qüestió amb un "so n'ho tornin", acompanyat per quatre raonaments inconscients, que no haver d'embarcar-se en la tasca llarga i difícil d'elaborar tota una alternativa. Perquè senyores i senyors diputats, per elaborar una vertadera alternativa al projecte de llei municipal i de règim local de les Illes Balears no basta en no estar-hi d'acord, no basta dir no simplement, però per dir quina altra cosa volen primer l'haurien d'haver pensada, raonada i redactada i qui no té alternativa i el Grup Popular no en té cap i senzillament no la pot contraposar al projecte municipal i de règim local de les Illes Balears. Què pretén aquesta esmena a la totalitat? Ens trobam a final de legislatura i qualsevol retard implica que aquest projecte de llei no tendria temps de ser aprovat, volen evitar que el Govern s'apunti un nou èxit legislatiu, volen posar bastons a les rodes, però el projecte de llei continuarà endavant i n'estic segur, entrarà en vigor abans de les eleccions del 2003. No hem sentit cap argument de pes que avaluï la devolució al Govern d'aquest projecte de llei, tampoc s'aguanten gaire els raonaments que acompanyen l'esmena a la totalitat. Això que el projecte de llei no presenta una adequació acceptable, ni respecte l'obligat marc de la legislació bàsica de règim local és una afirmació tan general i genèrica, com tampoc diu res en concret.

El marc on el projecte de llei es situa són les disposicions de la Constitució i de l'Estatut i naturalment de la legislació bàsica de l'Estat en matèria de règim local. Més encara, tot el projecte no tan sols respecte el marc normatiu bàsic, sinó que el desplegament de les disposicions bàsiques són la seva raó de ser. El millor respecte que manifesta el projecte de llei cap a les normes esmentades és que les desplega àmpliament. En el projecte de llei, Constitució, Estatut i legislació bàsica de règim local no són només invocacions retòriques, ben al contrari, són un referent constant que s'esmenta reiteradament per tal de

deixar ben clar a partir de quins fonaments legals el projecte de llei desplega la nova normativa. No podia faltar naturalment l'argument de l'autonomia local, la fórmula escollida pel Grup Parlamentari Popular és una mica envitricollada dins l'argumentació que va presentar, no desplega adequadament la garantia constitucional de l'autonomia local. La pregunta seria, com creu el grup parlamentari que es desplega una garantia, sigui constitucional o d'un altre signe? Els ho diré amb paraules ben planeres, la millor garantia de l'autonomia local és desenvolupar totes les possibilitats que en matèria de règim local ens donen la Constitució, l'Estatut i la legislació bàsica de l'Estat. L'autonomia local no consisteix en deixar que les institucions locals visquin com puguin, garantint-ne l'autonomia és tot el contrari, dur a terme les actuacions necessàries perquè disposin d'un referent legal i clar que els permeti assolir noves competències i gestionar nous recursos, així es garanteix l'autonomia local. Tornar el projecte al Govern no faria altra cosa que ajornar unes actuacions absolutament necessàries i urgents per a les institucions locals de les Illes Balears.

Una afirmació gratuïta i pintoresca és aquella que proclama que aquest projecte fa una distribució competencial discutible entre les distintes institucions de la comunitat autònoma, al marge de la normativa bàsica en matèria de règim local. Ni distribució competencial discutible ni indiscutible, senzillament el projecte de llei no fa distribució competencial de cap casta. Vostè crec que ho ha vist i ho sap, allò que sí fa és establir un marc per transferir o atribuir competències a les institucions locals, que és una cosa molt diferent. És el mateix cas que la Llei de consells insulars, establir el sistema de transferir competències o encomanes de gestió, però la decisió de fer efectiva la possibilitat de transferir-les no l'estableix el projecte de llei. Davant una afirmació tan absurda no puc afirmar que el Grup Parlamentari Popular no ha llegit el projecte de llei, l'ha llegit això és evident, però encara és més evident crec que no l'ha entès. Sembla com si els arguments del Grup Parlamentari Popular del primer fins el darrer anessin perdent força i sentit, vegem-ne el darrer. Afirma que el projecte de llei pateix d'una tècnica legislativa deficient, algun defecte podrà tenir el projecte de llei, però de cap manera pateix deficiències en matèria tècnica legislativa. El Grup Parlamentari Popular troba que les nombroses remissions i reproduccions de la normativa estatal podrien provocar els greus inconvenients en el cas que aquesta normativa estatal sofrís modificacions. És tan absurd, com dic, que és delicat introduir a una llei una referència o un altre a l'article de la Constitució o de l'Estatut, perquè les reformes constitucionals i estatutàries podrien canviar aquest o aquest altre article sense anar més en fora, hem vist que hi ha hagut diverses reformes de l'Estatut i les lleis que s'hi referien han continuat endavant i sense problemes.

El Govern de les Illes Balears s'ha acostumat a una oposició que a força de ser purament negativa ha acabat per ser inofensiva. Els qui practiquen l'oposició contra tot i contra tots solen acabar amb aquella frase pintoresca "digueu-me de què parlu que hi estic en contra". Siguin els que siguin i quan el Parlament de les Illes Balears aprova una llei que té un relleu singular, sempre topa amb una altra reacció que es repeteix i això també ho tenim i supòs que també és part de

responsabilitat d'aquesta oposició. Ja tenim i coneixem que totes les lleis transcendents per a la nostra autonomia, com poden ser la Llei de consells insulars, Llei de paritat..., sempre han de passar l'examen en el Tribunal Constitucional, esper que aquesta no sigui una altra d'aquestes que anaren al Tribunal Constitucional, esper que aquesta voluntat de consens que encara es pot donar, sigui la que funcioni.

Jo crec que estam, com deia el portaveu del Grup Parlamentari Popular, estam a final de la legislatura, una legislatura que ha estat la de més activitat legislativa d'ençà de la creació de la nostra comunitat autònoma l'any 1983, no és un fet casual, elaborar lleis i presentar-les al Parlament de les Illes Balears demostra una ferma voluntat política d'entrar i d'entrar-hi a fons en matèries que necessiten una actuació tan valenta com ponderada i és que legislar és una tasca d'alt risc, enllestir una norma que incidirà sobre realitat per transformar-la en un sentit o un altre implica tenir tot un programa d'actuacions coherents. Els canvis que experimenten les Illes Balears no admeten actituds passives, la manca d'actuació no faria altra cosa que accelerar una inèrcia destructiva, sense una política coratjosa veuríem, ho hem vist en el passat no massa llunyà, com creixen les dificultats socials, com prolifera un urbanisme salvatge, com es degrada el medi ambient, com es fa malbé el patrimoni cultura, com s'esvaeix la nostra llengua catalana i com les institucions es converteixen en simples representacions formals. Dins aquestes actuacions les lleis són uns dels factors més decisius, si no disposéssim de capacitat legislativa no podríem decidir el futur del nostre país, aleshores serien uns altres els que decidirien per nosaltres. El Govern assumeix plenament aquesta responsabilitat, per això s'arrisca a actuar en terreny d'alt risc, com són els terrenys municipals i de règim local, per això som aquí defensant el projecte de llei municipal i de règim local, un projecte de llei que ha de continuar el seu camí perquè és necessari i positiu per dur endavant un ordenament sistemàtic de la vida local en tota la seva dimensió.

Ja deia el President Antich, davant aquesta cambra, que volia un Govern fort, uns consells forts i uns ajuntaments forts. Jo crec que, encara que era una frase que resumia un pensar, jo crec que encara la podem fer més concisa, volem des d'aquest Govern institucions fortes. Enfortir les institucions significa posar-les exclusivament al servei dels ciutadans, les institucions han de tenir les portes obertes de pinta en ampla a la participació social, però tancades en pany i clau als grup de pressió. Institucions fortes significa això i no una altra cosa i el projecte de llei municipal i de règim local és un instrument destinat a enfortir unes institucions locals que no havien rebut encara tota l'atenció que es mereixien pel seu paper decisiu dins la vida diària de la gent. La política municipal, la política del dia a dia que ha d'atendre mil i un problemes sobre les matèries més diverses és esgotadora i poc agraïda, però ha estat, és i serà fonamental per a la conciliació del sistema democràtic. El primer canvi real i efectiu en el camí de la transició foren les Eleccions del 79, la Constitució del 78 era el marc necessari, però la democràcia no començà a ser una cosa real i efectiva fins que els ciutadans no varen decidir amb el seu vot quins serien els seus batles i els seus regidors.

Ara mitjançant el projecte de llei municipal i de règim local hem volgut contribuir de manera decisiva a desplegar les disposicions de l'Estatut d'Autonomia en relació a les institucions de nivell més pròxim als ciutadans, les institucions locals comencen a obtenir el reconeixement que mereixien. El projecte de llei municipal i de règim local de les Illes Balears és el resultat d'una llarga feina tècnica i política alhora. Primer la decisió política d'afrontar el desplegament amb tota la seva extensió del que estableix l'Estatut d'Autonomia, un projecte de llei més limitat hauria estat molt més senzill. Però hem volgut que la futura llei municipal i de règim local fos l'inici d'una etapa que es convertís en un referent únic que les institucions locals no haguessin de trobar una vegada i una altra texts normatius dispersos a tenir en compte i a vegades haver de triar entre camins normatius divergents. La futura llei té elements nous, però a la vegada és una sistematització posada al dia d'una llarga llista de disposicions en matèria de règim local, els qui gestionen les entitats locals ens hauran d'agrair aquest esforç de simplificació i sistematització.

En definitiva senyores i senyors diputats del Grup Parlamentari Popular, ni amb els arguments que acompanyen l'esmena a la totalitat, ni amb la seva intervenció ens ha aportat cap argument sòlid que justifiqui retornar al Govern el projecte de llei municipal i de règim local de les Illes Balears. Una iniciativa legislativa de gran transcendència que dona una nova dimensió a la vida local a les Illes Balears, que desplega les previsions establertes a l'Estatut i que acostarà encara més als ciutadans les decisions que contribueixen a millorar la seva qualitat de vida i ha de continuar endavant i entrar en vigor en el termini més breu possible, quan entri en vigor serà, tots en som conscients, una fita dins la construcció del sistema institucional de les Illes Balears, un factor positiu per als ciutadans. Esper que dins el debat que es doni dins aquest Parlament es puguin atracar tot aquest conjunt de posicions que manifestava el portaveu del Partit Popular, ell sap i ell coneix que aquesta llei du en debat i en discussió més de dos anys dins allò que és la societat de les Illes Balears.

Per tant, jo crec que en aquest moment tenim un text adequat per afrontar i per fer complir l'Estatut d'Autonomia i per afrontar el futur dels nostres ajuntaments. I li vull dir a vostè que és un bon coneixedor de la normativa local, no sé quina pregunta em fa a mi plantejat-me el sistema financer per als ajuntaments, quan sap que el sistema financer dels ajuntaments és un sistema lligat i dirigit a allò que és la responsabilitat de l'Estat. Els ajuntaments viuen bàsicament dels impostos propis i les transferències a la participació dels ingressos de l'Estat, amb els ajuntaments no hi ha cap obligació, el que feim és voluntariat d'haver de finançar els ajuntaments, la nostra participació dels ingressos de l'Estat, la nostra participació dins els ingressos propis ve donada perquè ens varen donar unes transferències, a més està molt clar això, ens varen donar unes transferències per mantenir aquestes transferències i per pagar aquestes competències que tenim. Clar, si no fos així no ens aplicarien una clau de suficiència que ens han aplicat i que ens lleven 26.000 milions de pessetes del 30% dels impostos que nosaltres rebem. Si ens donassin aquests 26.000 milions de pessetes podríem plantejar algun sistema de

finançament per als ajuntaments, si no és responsabilitat total de l'administració de l'Estat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller de Presidencia. Para replicar durante cinco minutos tiene la palabra el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Intentaré fer cas, però li deman també un poc de generositat perquè clar. Sr. Conseller, amb tots els respectes del món, demani hora i es posi d'acord amb algun centre cultura o de debat i vagi a fer aquesta conferència que du preparada. Vostè aquí ens ha fet una conferència que duia preparada, no ha discutit ni un dels punts que jo li he plantejat, ni un dels punts que jo li he plantejat, Sr. Conseller, per favor no facem més frau parlamentari mitjançant aquestes discussions.

Miri, jo li recoman que també, recoman no perquè seria per la meva part una pretensió que no vull fer, però sí escolti el seu líder, escolti el Sr. Zapatero. Vostè no pot tenir aquí la vergonya de dir-nos que no tenim projecte alternatiu perquè no presentam un text alternatiu. Vostè què sap que va dir quan vàrem presentar el projecte alternatiu de la Llei de consells? Que a nosaltres no ens importava el consell, han presentat un text alternatiu perquè volen enredar la troca i així allargar més la discussió. Mal si cornes, mal si no cornes, no li diré el que va dir la criada al senyor perquè seria una irreverència dins aquesta cambra, però açò és així. Mal si cornes, mal si no cornes.

Per altra banda, argument sòlid. Jo no sé si és sòlid, líquid o si es mig trempadet, jo no ho sé, però de les preguntes que li he formulat vostè no n'ha contestada ni una, ni una, les hi podré tornar a repetir. Miri Sr. Conseller, jo què vol que li digui, hi ha un escriptor britànic que ho té molt clar a açò, a aquell que no vol raonar o no vol entrar dins una discussió, sap què li diu? Que és un fanàtic, aquell que no en sap és que no té capacitat i aquell que no pot és que és un esclau. Jo sé que vostè en sap i jo sé que vostè no és un fanàtic, però vostè avui ha estat un esclau d'un text que ha tengut escrit i que no té res a veure amb allò que nosaltres vàrem plantejar, absolutament res a veure. Miri Sr. Conseller, tornem per parts si és cert o no és cert allò que jo li he dit. La fórmula emprada consisteix unes vegades en reproduir íntegrament la normativa bàsica estatal de règim local i d'altres a aplicar la tècnica de remissió, especialment en les matèries de regulació de les quals és comuna a totes les administracions públiques. Destaquen especialment les particularitats de l'administració local a les Illes Balears, açò ho diu l'exposició de motius, no ho dic jo, ho diu l'exposició de motius del projecte de llei, vostès o copien la Llei de bases de règim local o copien reglaments o posen com a norma i com a articulat d'un text legislatiu preceptes que són de caràcter reglamentari. Aquí Sr. Conseller l'única novetat que hi ha és el tema de la constitució de termes municipals, perquè

mancomunitats, àrees metropolitanes, tot açò hi és, tot açò ja està regulat.

No entrem en el tema del finançament, la primera responsabilitat del finançament de les corporacions locals és de l'Estat, la segona de les comunitats autònomes. Vostès amb els impostos cedits també poden fer trams que vagin directament als ajuntaments i ho poden fer i amb la recaptació de l'IRPF també poden fer trams que vagin directament a la recaptació dels ajuntaments, també ho poden fer...

(Aldarull a la sala)

No, no perdoni, jo no li he dit que ho faci, dic que ho poden fer. Vostè allò que no pot fer és només dir que és responsabilitat de Madrid, no, és responsabilitat de qui la té i de voluntat política. Per tant, en aquestes coses hem d'anar alerta amb allò que deim. Sr. Conseller, acord de l'Ajuntament de Sant Lluís, li demana allò que jo li he demanat, concretament li demana: "instar el Govern de la comunitat autònoma que impulsin l'àmbit de les seves competències dins els actuals marcs jurídics i financers polítiques de descentralització i desenvolupament de l'autonomia local, mitjançant instrument tan normatius com financers. Per açò es manifesta el decidit suport d'aquesta corporació a la consecució d'un acord per al desenvolupament d'un pacte local de les Illes Balears que serveixi de base per la descentralització de competències...", açò ho diu l'Ajuntament de Sant Lluís, el mateix que jo li deman, diu el que jo li deman. Instar l'assemblea legislativa de la comunitat autònoma que en el seu àmbit constitueixi una comissió parlamentària d'ens locals per elaborar un llibre blanc sobre el futur de l'autonomia local per emetre un informe i tot just fer un projecte, açò és el que jo li deman, jo li deman el que li demana l'Ajuntament de Sant Lluís i vostès a açò no ho volen fer. I no és veritat Sr. Conseller que nosaltres estiguem a la contra de tot, no és veritat, quan hi ha hagut bona voluntat i participació hi ha hagut participació, o li de recordar per exemple la Llei de finançament als consells insulars? Per exemple, o li he de recordar el 79-80% d'acord amb la Llei de consells insulars, que l'única cosa que ens separava era el tema del consell executiu, no el consell executiu en si que tal vegada fins i tot es posi en els ajuntaments, no, no, que no haguessin de respondre de la seva funció davant el plenari que el plenari no fos el que realment fes l'aprovació definitiva, era aquest punt i vàrem estar molt a prop d'arribar a un acord.

Però miri per on, malgrat açò una volta el Constitucional aixeca la suspensió, el Partit Popular dóna la primera passa, es posa en posició de salutació i consensua un reglament d'organització dins el consell insular, perquè cadascú ha d'assumir la seva responsabilitat. Jo mai m'atreviré a dir-li Sr. Conseller que vostès impugnen les lleis de l'Estat perquè el Govern és del Partit Popular, no fan molt bé en impugnar tots aquells texts legislatius que vostès creuen que a nivell de l'Estat espanyol atempten contra l'autonomia de la nostra comunitat, fan molt bé i enhorabona. Però també digui vostè que el Govern, si estam dins un marc constitucional que ens serveix per a tot, fa molt bé recórrer tots aquells textos legislatius d'aquells governs, els que siguin, quan creu que atempten contra les competències de l'Estat. Ha fet vostè un

repàs de tots els recursos que ha presentat el Govern central a lleis de comunitats autònomes aprovades per governs del Partit Popular, ha fet el repàs? No l'han fet.

Per acabar, Sr. President. Ràpidament, Sr. Conseller, per favor es centri, es centri ara no em tregui una cosa feta i escrita, es centri. Quines són les parts constitutives d'aquest projecte de llei? On són? En què notaran beneficis els ciutadans quan aquesta llei estigui aprovada? Amb quina cosa concreta ho notaran, amb una organització pròpia? No, ja la tenen. On són els criteris de descentralització? Sap què ha fet vostè? Sap què posa la llei? Estableix mecanismes de com s'ha de descentralitzar, açò és un reglament, estableix mecanismes de com s'ha de descentralitzar, *preveer la memoria anual que debe presentarse*. Açò és el que preveu Sr. Conseller.

En definitiva, Sr. Conseller, senyores i senyors diputats, em creguin, Sr. Conseller, vostè té els vots per rebutjar aquesta esmena a la totalitat, però li ho dic amb tota l'estima que sap que li tenc, no s'equivoqui l'èxit d'avui no admetre aquesta esmena a la totalitat, no cregui que sigui el nostre fracàs, no és el nostre fracàs, el seu èxit que avui es doni carta de naturalesa a la tramitació d'aquest projecte de llei no és el nostre fracàs, és el fracàs d'una oportunitat perduda. Encara li diré més, assegui a tots els ajuntaments, demani temps mort, assegui a tots els ajuntaments, discuteixi amb ells i presenti al Parlament una comunicació d'acord de la Federació de Municipis de Mallorca, de l'altre Federació de Municipis també de Mallorca i dels tres consells insulars, faci-ho.

Sr. Conseller, s'ho pensí dues vegades. Avui seria bo per a aquesta comunitat autònoma i per a les Illes Balears que retreïssin aquest projecte de llei amb el compromís que demà mateix podem començar la feina dins una ponència o comissió *ad hoc* per tractar aquesta tema.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Presidencia.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. La veritat Sr. Huguet és que sempre és un plaer debatre amb vostè, vostè ho sap i a més m'agrada, però vostè també estarà d'acord amb mi que vostès fan una esmena a la totalitat i l'argumenten i donen uns arguments a l'esmena a la totalitat. Aquests arguments tenen un suport que són els arguments que vostès plantegen, que després vostè diu, no vostè l'ha de retirar pel consens, ho discutirem tenim una rèplica, però jo li vull donar l'oportunitat que també aquests arguments que jo li he posat damunt la taula vostè també s'hi pronunciï, vostè no ha fet menció dels arguments que jo li havia dit que vostès eren els que defensaven, arguments que defensaven que donaven per escrit.

Per tant, el guió el tenim per escrit, estam oberts a debatre el que sigui, però vostès varen escriure tot un conjunt

d'arguments, quatre arguments bàsics en els quals rebutjaven aquest text, no el rebutjaven perquè era necessari el consens, aquest no era el primer argument. Els arguments i no hi he entrat, molts d'arguments eren simplement arguments "sucursalistes", esperam que Madrid ens en farà una i ja ho veurem...

(Aldarull a la sala)

No, no s'enfadin, vostè ha dit el que ha dit i em permeti dir-ho tranquil·lament. Madrid existeix, és un fet i per tant, no passa res, jo ahir hi era i debatien la Llei de grans ciutats i la meua gran por en la Llei de grans ciutats és que no pensen amb la seva mateixa visió, pensen amb una altra visió molt diferent. Per tant, és la preocupació, la preocupació de l'edifici institucional que ens donam i això sí crec que nosaltres i vosaltres i quan dic nosaltres i vosaltres em pos com a conseller de Presidència, però també representant un partit d'àmbit estatal i moltes vegades hauríem de treballar perquè aquestes coses que deim, com per exemple dir que el finançament és responsabilitat de la comunitat autònoma..., no, no ho ha dit, que ho podíem fer o no, però la primera (...). Vostè sap que això no és així i per tant, primer de tot ens hauríem de posar d'acord amb això i no emprar aquests termes per poder fer cert electoralisme, això no és així perquè el sistema de finançament de les hisendes locals és responsabilitat de l'Estat, igualment com el sistema de finançament de les comunitats autònomes i dins el sistema de finançament de comunitats autònomes no tenim cap responsabilitat, ni una, si fem un fons de cooperació o de compensació és voluntat perquè ho volem fer, però sense cap responsabilitat. Els ajuntaments no s'han de finançar amb els fons de la comunitat autònoma, una altra cosa és que ara ens poguéssim plantejar una modificació de tot el que és el sistema de finançació de les comunitats autònomes i a nosaltres se'ns plantejàs, a les comunitats autònomes, que passàssim del 30 o del 40% de l'impost, el que vulguin, IRPF o de l'IVA, i ens diguessin aquest 10% ha de ser per als ajuntaments i vosaltres ho planejau i ho donau als ajuntaments. Però això no és això, perquè a nosaltres cada vegada ens diuen, i a més aquest ha estat el primer any que s'ha executat, donam això per pagar les competències que teniu transferides, i ens diuen: i a més, com que vosaltres el 30% d'IVA i el 30% de l'IRPF i els impostos cedits signifiquen més del que vos costen els serveis, en teoria, que era el costava, vos llevam 26.000 milions de pessetes. I està en el pressupost general de l'Estat, que ens agafen 26.000 milions de pessetes. Per tant, obligacions, cap ni una, i això no la tendran tampoc vostès si estan governant en aquesta comunitat autònoma a no ser que canviï el sistema. Si canvia el sistema, no, estatal dic, si canvia el sistema estatal en podem parlar, però ara tot això, bé, no ens implica.

I després, objectius; me diu, no hi ha objectius, no hi ha novetats; jo li he explicat totes les que hi eren, per a vostès no seran novetats. La possibilitat que avui en dia amb una llei del Parlament puguem fer, cosa important, avui en dia si no hi hagués aquesta llei, per molt que diguin de Carta Municipal, la Llei de capitalitat no és possible, per molt que vulguin no és possible. L'única via que li dona, que puguem fer una llei de capitalitat o carta municipal és a través d'aquesta via; però després de tenir aquesta via i d'haver fet això, haurem de també

pactar, en relació amb l'Estat, quines són les transferències que també són necessàries en aquesta àrea metropolitana, Palma, perquè també hi haurà competències que en aquests moments són de la comunitat autònoma però es poden transferir a aquesta àrea metropolitana, i després haurem de negociar-ho. Perquè clar, l'edifici és molt senzill, l'edifici és: ajuntaments amb unes competències, amb uns dèficits financers des de fa molts anys i, a més, de cada dia més agreujats, perquè, a més, per pur electoralisme, lleva ingressos a aquests ajuntaments i no sap com els ha de finançar, cas IAE, això passa aquests dies, per tant, i ha passat entre d'altres coses (...) la comunitat autònoma, per tant, això sí que és perillós, que desmunta l'edifici. Per tant, finançació necessària, però responsabilitat de l'Estat.

Segona, nosaltres, com a comunitat autònoma, tenim una possibilitat d'Estatut d'Autonomia que ens defineix que nosaltres volem, i aquesta llei ho permet, que determinades competències que en aquest moment són dels consells insulars o que són d'aquesta comunitat autònoma, amb un acord i amb un consens de tots, puguem arribar a decidir què és el que poden gestionar aquests ajuntaments. Millor pacte local que aquest que planteja la llei aquesta jo no en sé cap, tota la resta són flors i violes. Això sí que ho dóna aquesta llei la possibilitat de fer això, i a més amb aquesta llei jo vull tenir-los de veïnats, que després, quan parlem de la capitalitat o de la carta municipal de Palma, el nom m'és indiferent, siguem capaços d'anar junts i que Madrid sigui capaç també, en aquells temes de seguretat, d'aquells temes que també l'ajuntament pot tenir capacitat en el cas de Palma, també hi entren i se cedeixen competències. I quin sistema també especial hi pot haver de finançació per a aquestes àrees metropolitanes? Però clar, ho haurem de fer conjuntament i ho haurem de fer amb què, en base a una normativa i a una llei. I jo crec que el que dóna, la gran novetat d'aquesta llei és això, fa complir l'Estatut d'Autonomia i dóna la possibilitat que puguis fer tot això que fins ara era impossible. Perquè, clar, vostè me diu: és que no diu res l'Estatut d'Autonomia. Tampoc no devia dir res, la Llei de consells no devia dir res, la Llei de consells tampoc no deia el que havien de transferir als consells; no ho deia, l'Estatut; no, l'Estatut tampoc no defineix quines, la possibilitat, com que aquí no deim quines, la possibilitat de les transferències de la comunitat autònoma als consells insulars, hi ha la possibilitat de les transferències de la comunitat autònoma als consells insulars. I a través d'això articulam tot un sistema i arribam, clar, articulam, i això és la mateixa possibilitat.

Com articulam el sistema? El sistema l'articulam a partir d'una llei, que és aquesta, que ens dóna la possibilitat, li he posat la llei de capitalitat com li puc posar altres exemples que hi ha aquí, i dic la llei de capitalitat perquè sé que vostès hi tenen interès, no sé com la volen fer, però sé que hi tenen interès; tenen un text que es passeja però no sé si Madrid hi està molt d'acord, perquè jo, és una cosa un poc rara, que m'agradaria saber-ho també el posicionament, m'agradaria conèixer-lo, perquè el que era ahir a Madrid no funcionava així tan clar això, era una cosa rara. Perquè, a més, l'edifici, aquest edifici que hem construït, que ens ha costat vint anys construir, perquè a més l'hem construït a base d'acords i a base d'anys, aquest edifici està en perill. Per què està en perill? Perquè començam a fer lleis d'hisendes locals sense definir quins seran

i quines competències tendran, com a exemple, la llei d'hisendes locals ara ens diu que l'IBI dels 100.000 habitants, i per què els 100.000 habitants? Això és un tema de finançació dels ajuntaments, haurien d'aclarir-ho. No, tot això haurien d'aclarir-ho, amb quina participació? Això sí que és cert que la Federació de municipis, que crec que governen vostès, va anar en contra fins i tot de la Llei d'hisendes locals, crec, crec que va ser així, va anar en contra de la Llei d'hisendes locals que estan fent, i crec que surten per tot les federacions en contra. Clar, a això és al que haurien de donar resposta, haurien de respondre certament i haurien de contestar, perquè el principal problema que ens trobam, nosaltres podem tenir voluntat de transferir competències o de donar encomanes de gestió tant els consells com la comunitat autònoma, podem tenir aquesta voluntat; ara, nosaltres no tenim cap responsabilitat d'haver de finançar els ajuntaments, vull que quedi clar això, cap ni una. Sí que tenim responsabilitat de finançar els consells insulars, en la part que ens toca d'administració autònoma, sí, i per això varem fer una llei, que vostès li varen donar el suport i vostès varen treballar en ella, no sé si li varen donar suport, ja no ho record exactament, però vostès varen treballar en ella i varem fer aquesta llei, en això sí que tenim responsabilitat. Però nosaltres, a fer una llei, si ens la donen la competència i ens donen la finançació, no tendrem cap problema, ho farem, no tenim cap problema, però ara no ens doni aquesta responsabilitat.

Jo crec que he anat contestant-li totes les preguntes que me feia, però, a més, vostè me deia: facin un pacte local. Escolti, li estam definint el pacte local, per on volem anar? Estam d'acord tots que -i això serà un acord de tots, tots els que som aquí, tots els partits polítics-, perquè això serà la discussió, quines seran les competències que nosaltres, com a comunitat autònoma, podem transferir als ajuntaments o quines seran les que podem transferir dels consells als ajuntaments i a quins ajuntaments? I quins seran els ajuntaments que podran assumir aquestes competències i com es podran assumir? Això és el que dóna la possibilitat que ara tenguem una passa més per poder-ho fer, això ara ens dóna aquesta possibilitat. Perquè fins ara tot és retòrica, molta retòrica, i jo estic cansat de veure'n de documents *del Partido Popular de pacto local*, però no me diuen res. Això és igual que el document que vaig anar a discutir al Senat, *de las grandes ciudades*, el document de las *grandes ciudades* l'únic que fan és un mapa i situen Palma i 168.000 habitants més de la zona d'un radi que agafen de dins Mallorca. I per què no tota Mallorca? No ho discuteixen, no, és que, a més, vas a discutir la llei de grans ciutats i no diuen quin és el concepte de gran ciutat; clar, això són els documents del Partit Popular.

Per tant, clar, si és cert, i jo crec que vostè quan en parla i ho diu, vol cercar solucions per a aquests temes, hem de fer feina tots plegats. I el que sí li puc assegurar és que aquesta llei no impedeix res d'aquesta voluntat de si és ver que volem tenir uns ajuntaments amb més competències i uns ajuntaments que puguin fer més tasques del que són competències de la comunitat autònoma. Que puguin tenir millor finançació? Ho esper, però anem junts a demanar-ho a qui li toca, que és Madrid.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. ¿Grupos que deseen intervenir, turnos en contra? Por el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida y Ecologista, tiene la palabra el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Jo confés que he pujat a aquesta tribuna amb una predisposició clara a defensar el text del Govern i oposar-me a l'esmena a la totalitat. No obstant això, jo he escoltat amb prou atenció la dissertació brillant, retòricament brillant del Sr. Huguet, que quasi sempre ho és, des de la ciutat estat de Plató fins a les comunitats medievals, passant per Javier de Burgos i la reforma de les províncies o la creació de les províncies. I escoltant amb molta atenció, la veritat és que el que no he arribat a trobar de ver és on és el problema d'aquesta llei. Sé els problemes de caràcter circumstancial que vostè ha al·legat, però el problema de fons, de contingut, de dir, mira: aquesta llei diu això i havia de dir una altra cosa radicalment distinta, va cap aquí i hauria d'anar cap allà, no diu això que s'hauria de dir i no ho diu, jo això no ho he trobat. Que si estam al final de la legislatura, cosa realment certa; que si es reclama una comissió que estudiï per fer més consens i que tots hi participem, bé, són qüestions circumstancials, no afecten. Ha dit diverses coses referides a la llei, al seu contingut, el més aproximat és confusa, perquè no acaba de concretar algunes coses; difusa, -se'n recorda d'allò de confús, difús i profús- perquè no entra en determinats temes que són conflictius; profusa perquè era quilomètrica. Però això al final no arribam a saber molt bé què vol dir? És a dir, si hi ha alguna confusió en algun tema, es pot aclarir mitjançant una esmena parcial, no fa falta treure l'artilleria d'una esmena de devolució al Govern. Si no entra en algun tema, facin una proposta perquè entri en no sé quin tema per fer no sé què, que tampoc no ha explicat a la seva dissertació. I si és massa llarga, tal vegada li hem de llevar alguna article, no ho sé. El que és curiós és que digui que és una llei quilomètrica i a la vegada que és una llei buida, com un càntir buit, la qual cosa és un autèntic exercici important de retòrica per part de qui ho ha fet, d'aquest equip redactor que vostè s'ha sentit una mica en l'obligació de defensar els tècnics i jurídics del Govern que han participat en la redacció i que supòs que els coneix i li hagués fet una mica de tall criticar tan rudement la seva feina, però home, dir que han fet una llei quilomètrica i a la vegada buida, això és una cosa, és una presa de pèl monumental. Bé, jo no crec que sigui d'aquesta manera i, en tot cas, si hi ha buits, doncs bé, ho omplim, ens digui en quin sentit o amb quin contingut s'hauria d'omplir.

Jo el que veig amb tot aquest tipus de crítica és que realment el que no hi ha és una diferenciació de contingut clara, tal com ho he expressat abans, que és el que jo crec que pot justificar a un moment determinat la presentació d'una esmena de devolució al Govern i, en definitiva, que significa, això que vostè ens proposa aquí, significa que no hi hagi aquesta llei en aquesta legislatura, que no es faci el desenvolupament d'aquesta possibilitat que es dona en el nostre Estatut. Això és el que, en definitiva, vostè ens està proposant, que acabem la legislatura sense una llei d'aquestes característiques. No me

sembla una idea particularment brillant, me semblaria bastant més brillant i bastant més útil que ens explicàs amb quines coses pensa vostè millorar o contribuir a la millora d'aquesta llei.

Jo crec, en definitiva, que aquesta llei significa això, exercir les atribucions que l'Estatut dona a aquest Parlament per desenvolupar el marc legislatiu en matèria de règim local; que probablement sigui una llei millorable, perquè les lleis llargues, quilomètriques i amb molt de contingut jurídic segur que són millorables, i si juntam aquí diversos tècnics en la matèria segur que ens fan unes quantes esmenes *in voce* en menys de deu minuts; probablement serà perfeccionable i jo crec que hem d'estar oberts i estic segur que el Govern està obert a perfeccionar aquest text. Però jo crec que és una llei que dona un marc adequat per diverses coses que jo crec que és important fer i que és important abordar: reforçar la cooperació institucional entre les corporacions locals; el tema de facilitar el funcionament dels municipis petits, a partir d'aquest règim especial per als municipis petits; regular, d'una manera que nosaltres pensam que és adequada, però si hi ha alguna proposta de millora, de perfeccionament, doncs estam oberts, el tema de les segregacions, nosaltres pensam, insistesc, que és una fórmula adequada; o obrir la porta i manar de fet la constitució d'aquest fons de cooperació municipal o d'aquest règim especial, financer i competencial per a la capital de Palma. Jo crec que això són coses positives en si mateixes, a part d'altres qüestions, com l'impuls a la pròpia normalització lingüística a l'àmbit de l'administració local, que també me sembla un tema d'interès.

Però el problema d'aquesta llei, el problema de ver, el que nosaltres trobam que existeix, és que efectivament és una llei de desenvolupament legislatiu perquè no tenim possibilitat de fer una altra cosa, de desenvolupament legislatiu. I estam dins el marc de la Llei de règim local, dins el marc de la Llei que regula les hisendes locals i aquí està el bessó del problema, aquí està el bessó del problema de ver. Perquè els ajuntaments són els parents pobres, jo no me remuntaré a Javier de Burgos, jo faré una referència històrica al que vivim en aquests moments: les víctimes de la transició, del desenvolupament institucional de la Constitució del 78 són els ajuntaments, els ajuntaments són els parents pobres de la democràcia espanyola, això és la punyetera veritat i vostè me diu que sí amb el cap. Bé, doncs: *that is the question*. Sí, ja, però, de fet, és la primera vegada que els sent xerrar de la modificació normativa de tot això. Clar, sé que a nivell estatal estan parlant ara de modificacions legislatives, que ja veurem on van, però en definitiva fa un temps que estam en aquesta situació i no li he vist aquesta preocupació més que en el marc d'aquesta esmena a la totalitat. I els ajuntaments han patit agressions molt en el concret, durant aquests darrers anys, com per exemple la reducció del tant per cent de cessió del sòl als ajuntaments, això ha estat una punyalada important a la seva capacitat d'obtenció de recursos. Ara han entrat, efectivament, en una situació d'inseguretat amb el tema de l'Impost d'Activitats Econòmiques que, amb la seva actual formulació, doncs nosaltres no ho defensam, però tampoc no defensam aquesta inseguretat en la que ha entrat, ja veurem què decideixen, des de la seva majoria absoluta, el Partit Popular del Congrés dels Diputats per arreglar aquest tema.

Però, de moment, el que tenim és una minva anunciada dels recursos dels ajuntaments, que no sabem com es pensa compensar, ni si serà d'una manera adequada.

No està desenvolupada la participació de les hisendes locals en els tributs de les comunitats autònomes que, efectivament, és una possibilitat, però que no està desenvolupada. El principi de suficiència financera dels ajuntaments no està garantit a l'actual legislació. No hi ha claredat de caràcter competencial, tenim un marc competencial que no està d'acord amb la realitat dels ajuntaments ni amb la realitat política del país, ni amb la realitat social de demanda als ajuntaments del compliment de determinats serveis; que els ajuntaments es veuen pressionats a complir i que no tenen recursos ni competències per fer-ho. I que fa que la nostra posició relativa en el marc de la Unió Europea sigui realment molt negativa. La participació dels ajuntaments en la despesa pública és del 12%; a països com Suècia és d'un 38% de la despesa pública el que administren els ajuntaments; a Alemanya és d'un 28%, o sigui més del doble; a Noruega és d'un 60%. Nosaltres estam en una situació absolutament d'infravaloració, de manca de desenvolupament del que seria realment una activitat municipal que respongués als interessos dels ciutadans. La participació sobre el PIB, doncs està en el 4,87%, de les més baixes d'Europa igualment. Els nostres ajuntaments són els que més s'han de finançar amb recursos propis, els que menys ajudes reben des d'altres institucions.

Bé, aquesta és la realitat. I el problema d'aquesta llei és que no pot abordar ni pot superar ni pot arreglar aquests problemes que es deriven de la legislació general. I el problema d'aquesta llei és que s'ha de limitar a intentar fer un *zurcido*, no sé com es diu en català, amb la legislació vigent a nivell d'Estat. Com es diu, Sr. Huguet?

(S'escolta una veu de fons)

Sargit, idò de fer un sargit amb la legislació estatal, però la legislació estatal té massa forats per la capacitat de sargir de la comunitat autònoma, això és el problema real.

En qualsevol cas, insistesc, des del punt de vista del nostre grup, i per això no donarem suport a aquesta esmena a la totalitat, seria important que acabàssim aquesta legislatura amb aquesta llei en vigor, jo crec que seria bo per als ajuntaments i seria bo per als ciutadans; per tant, no estam d'acord amb una esmena que significa obstruir aquesta possibilitat. I pensam, a més, que això és una llei que dóna un marc adequat per resoldre problemes. Però la resolució dels problemes, efectivament, vendrà de la gestió d'aquesta llei. Què farem des del punt de vista del reconeixement d'entitats locals menors? Com serem capaços d'impulsar aquesta col·laboració interinstitucional entre ajuntaments i entre consells? Com arribarem a plasmar aquests règims especials per a determinats municipis o aquest règim especial de caràcter financer i cooperacional per a l'Ajuntament de Palma? Això és el realment important. O el tema de la delegació de competències o d'altres qüestions.

Jo crec, insistesc, que aquesta llei fa el que ha de fer, crear un marc, i és la nostra responsabilitat, la responsabilitat

d'aquest Parlament, la responsabilitat del Govern, la responsabilitat dels ajuntaments i dels consells la de gestionar adequadament aquesta llei perquè permeti traduir-se en solucions concretes per als ciutadans de la nostra comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Grosske. Por el Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista, tiene la palabra el Sr. Bosco Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Nosaltres també esperàvem conèixer, mitjançant la intervenció del portaveu del Grup Parlamentari Popular, els motius de desacord que tenia amb aquesta llei, ja que ni amb l'esmena a la totalitat que ha presentat ho hem pogut esbrinar i molt manco amb les esmenes parcials que també han estat registrades, i que totes són de supressió, i que, per tant, difícilment podem saber amb què està en contra o quines són les seves alternatives a la proposta que fa avui el Govern amb aquesta llei de règim local per a les Illes Balears.

Jo pens, nosaltres pensam que fisonomia de les Illes Balears justifiquen abastament l'aprovació d'una llei de règim local com aquesta, ja que les illes s'articulen en base a les illes i en base als municipis, i durant els primers anys d'aquesta legislatura ens hem dedicat a contextualitzar l'organització dels consells, d'acord amb la normativa autonòmica i les competències transferides a aquests, convertir-los de qualque manera en el Govern de cada una de les illes. Per tant, ara es tracta de donar una normativa pròpia als municipis de les Illes Balears, una normativa partint de la Constitució, de la Llei de bases de règim local i de les competències i de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Aquesta llei que avui debatem, nosaltres pensam que el debat es produeix en el mateix moment que a nivell d'Estat s'està reclamant més capacitat de gestió, més capacitat de decisió per part dels municipis, i així veim com insignes candidats a les properes eleccions a les capitals més importants de l'Estat ja s'estan manifestant a favor que el poder dels ajuntaments s'estructuri com el de les autonomies o com el del Govern de l'Estat; és a dir, nomenar un president, nomenar un govern de no electes, com el que aquí tenim o podem tenir pels diferents consells insulars, i val a dir que amb açò la nostra comunitat autònoma ha estat pionera, ja que aquesta mesura que en aquests moments candidats del Partit Popular reclamen per a municipis importants, aquest Govern, aquest Parlament ho està aplicant o dóna peu que ho puguin aplicar els consells insulars de les diferents Illes Balears.

Com s'ha dit aquí també, la Carta Europea de l'Autonomia Local consagra els municipis com un dels principals fonaments del règim democràtic i de dret dels ciutadans i és allà on s'afavoreix més la participació d'aquests en la gestió pública i on es coneixen més directament les demandes dels ciutadans i on s'exigeix més directament una gestió eficaç del servei, ja que aquests són els que estan més propers als ciutadans. Des del PSM sempre hem cregut que el principi de subsidiarietat, que

l'administració més propera al ciutadà sigui la que gestioni més serveis, i veim que a l'hora d'aplicar aquests serveis és que dóna millors fruits.

En aquest moment també s'està parlant, i el portaveu del Partit Popular ha basat bastant la seva intervenció en la proposta que es va fer en el seu moment a nivell d'Estat pel Partit Popular, de pacte local. Val a dir que les Illes Balears també s'han avançat, no cap als ajuntaments però sí cap a una administració que a nivell d'Estat és considerada com a un ens local, com són els consells insulars, ja que la proposta que va fer el Partit Popular de tretze competències a cedir a les administracions locals, aquesta comunitat autònoma ja en té set en mans dels consells insulars. Per tant, la proposta que aquí s'hauria de fer, bàsicament hauria de tenir en compte, aquest pacte local hauria de tenir en compte els consells insulars i també hauria de tenir en compte que els ajuntaments són els que reben més demandes i més queixes dels ciutadans, ja siguin de serveis, ja siguin d'infraestructures, i que el que fa realment falta és un finançament per a les administracions locals. I veim que se'ls volen donar més competències, però alhora, per altra banda, a les competències que aquests moments tenen se'ls retallen les dotacions pressupostàries; i així veim que la participació -i ho ha dit el Sr. Grosske just ara- de la despesa pública a l'Estat espanyol per part dels ajuntaments just arriba al 13% del total de la despesa pública, i que a partir d'aquest any se'ls exigeix que compleixi la Llei d'estabilitat pressupostària i se'ls retallaran o se suprimirà l'IAE i, per tant, no tendran aquests ingressos que fins ara tenien per donar les competències que ja tenen en aquests moments. Per tant, el veritable problema a resoldre per part dels ajuntaments és el finançament.

I val a dir que, en aquest sentit, la comunitat autònoma, preocupada pel finançament dels ens locals, certament que ha pres mesures, que no són tot l'important que nosaltres voldríem, però creim que és una passa, amb el fons de compensació municipal que s'ha aprovat en els pressuposts d'aquest any. Perquè hem de recordar que els ajuntaments no només exerceixen les competències que els són pròpies, sinó que, moltes vegades, supleixen d'altres administracions que no compleixen prou bé les competències en aquell terme municipal, i que, subsidiàriament, l'ajuntament amb els recursos propis assumeix competències i serveis que fan altres administracions. Per açò creim que és bo que hi hagi un marc jurídic propi a les Illes Balears que reguli el funcionament dels nostres ajuntaments, i per açò creim i esperam que en el debat que pugui tenir aquest llei, no amb les esmenes que ha presentat el Partit Popular perquè, com he dit abans, totes són de supressió, doncs es pugui millorar el text i es pugui introduir alguna de les qüestions que aquí s'ha dit per part, en aquest cas, del portaveu de l'oposició, es pugui introduir, no sé molt bé com, perquè no hi ha esmenes parcials amb contingut que no sigui la supressió. I per tant, no donarem suport a aquesta esmena a la totalitat que ha presentat el Grup Parlamentari Popular, perquè creim que és important que la Llei de règim local de les Illes Balears que ha presentat el Govern segueixi la seva tramitació i els seus debats en aquest Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Bosco Gomila. Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra la Sra. Hernanz.

LA SRA. HERNANZI I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Para anunciar el voto del Grupo Parlamentario Socialista, que será contrario a la enmienda a la totalidad de devolución, presentada por el Grupo Parlamentario Popular al Proyecto de ley municipal y de régimen local de las Islas Baleares. Votaremos en contra porque consideramos que el presente proyecto de ley establece un marco jurídico global que ordenará la vida municipal y el régimen local en las Islas Baleares. Por lo tanto, y tras la aprobación de la Ley de consells insulars, viene a completar el desarrollo y el refuerzo que a lo largo de esta legislatura y desde el gobierno progresista, se ha producido de la articulación institucional de nuestra comunidad autónoma.

Se hace muy difícil entender que el Partido Popular presente esta enmienda a la totalidad, de devolución, sin presentar alternativa alguna, sin explicar cuál sería su alternativa para el desarrollo del régimen local de las Islas Baleares. Creemos que ante un proyecto de ley de esta trascendencia y dimensión institucional, el Partido Popular, si presenta una enmienda de devolución, tenía la obligación de presentar una alternativa, porque si no lo que está expresando es una negativa a la existencia de una ley de esta naturaleza, y sobre todo porque durante los diecisiete años en los que estuvo al frente del Gobierno de la comunidad autónoma fue incapaz de dar un solo paso hacia el desarrollo de nuestro régimen local. Por lo tanto, demuestra la misma incapacidad y la misma falta de voluntad política desde la oposición que demostró desde el Gobierno. Y desde el Grupo Parlamentario Socialista lamentamos esta actitud del Grupo Parlamentario Popular, nos hubiera gustado conocer su alternativa, pero desde luego no ha sido posible. Lo único que hemos conseguido ha sido conocer las razones en las que basan su negativa, cuyo argumento fundamental es que el mismo no desarrolla adecuadamente la garantía constitucional de autonomía local.

Y lo que no le debe preocupar mucho en realidad al Partido Popular es esta garantía constitucional que, desde luego, como no se desarrolla es no haciendo nada o ofreciendo el no como única alternativa. Bien al contrario, entendemos que con el presente texto legislativo se realiza un importantísimo esfuerzo de desarrollo de la legislación básica de régimen local, dotando a los ayuntamientos de un único referente legal que unifica un cuerpo normativo hasta ahora excesivamente disperso y de difícil consulta y aplicación. Por lo tanto, no sólo no es cierto que no se desarrolla adecuadamente el precepto constitucional sino que, bien al contrario, la presente iniciativa legislativa supone, por parte del Govern, el establecimiento de una garantía activa de la autonomía local, reforzando al máximo las instituciones locales, definiendo el marco de su ejercicio competencial, distribuyendo nuevas competencias y favoreciendo los mecanismos de cooperación interinstitucional.

Esta ley, y creo que también vale la pena resaltarlo, como ya han dicho otros portavoces, prevé incluso regímenes especiales para situaciones singulares que no deberían ser contempladas en una norma general y que merecen un desarrollo específico. Me refiero, como ustedes saben, a los municipios inferiores a 2.000 habitantes, al municipio de Palma o al de Formentera. En definitiva, se trata de un conjunto de medida a través de las cuales los ayuntamientos, que son las instituciones más próximas a los ciudadanos, quedan claramente reforzados, incluso económicamente, ya que la ley crea el fondo de cooperación municipal, que tendrá por objeto mejorar la situación económica de los municipios de las Baleares y que será dotado económicamente de forma anual a través de la Ley de presupuestos de la comunidad autónoma.

Tampoco entendemos la referencia del Partido Popular a una supuesta técnica legislativa deficiente por la remisión que realiza a la normativa estatal. Evidentemente estas remisiones se realizan continuamente en la mayoría de las leyes y sencillamente si los artículos que son citados se modifican se entenderán de aplicación los nuevos artículos.

En cualquier caso, y haré referencia a la intervención del Sr. Huguet, decía, pedía el Sr. Huguet al conseller de Presidencia que no viera en esta enmienda a la totalidad, de devolución, sólo un no, una negativa; decía que en realidad era una propuesta constructiva. Lo siento, Sr. Huguet, pero yo creo que es evidentemente otra cosa, es la respuesta del Partido Popular a su propia incapacidad o a su falta de voluntad política de desarrollar el régimen local, la que tuvo durante los años que estuvo en el gobierno y la que tiene ahora que está en la oposición. Cuando estuvo en sus manos hacerlo ni pudieron ni quisieron, y ahora desde la oposición sólo son capaces de ofrecer un no hueco, sin alternativa, y lo que pretenden únicamente es retrasar o paralizar una ley necesaria si queremos, como queremos los progresistas, completar el desarrollo previsto del régimen local en nuestro estatuto, y que reforzará la vertebración institucional de nuestra comunidad autónoma.

Para terminar, Sr. Huguet, permítame una pequeña broma. Decía usted antes que este proyecto de ley es confuso, difuso y profuso, y yo creo sinceramente que aquí estos tres conceptos los cumple perfectamente el discurso del Partido Popular, el discurso que usted ha realizado. Profuso, en primer lugar, porque para argumentar un ramplón no hacía falta remontarse al origen de los tiempos del municipalismo. Difuso porque usted ha intentado justificar su enmienda de totalidad ofreciendo consenso; yo desde luego tengo que reconocerle, Sr. Huguet, que no tengo la experiencia parlamentaria que usted tiene, pero entiendo que una enmienda de esta naturaleza, una enmienda a la totalidad, de devolución, lo que expresa es la opinión sobre la no oportunidad política de un determinado texto legislativo, por lo tanto no entiendo por qué se ofrece el consenso. Y confuso porque confuso es, y estarán conmigo, defender un no a una ley municipal argumentando la importancia trascendental que tienen las instituciones locales para el Partido Popular; es una contradicción. Por lo tanto, Sr. Huguet, si esto es así, si tanto le preocupan y le interesan al Partido Popular las instituciones locales, los ayuntamientos, lo

que le invitamos desde el Grupo Parlamentario Socialista es que retiren esta enmienda a la totalidad y que participen en el debate, en la tramitación de esta ley con enmiendas parciales, que eso es lo que deberían hacer si efectivamente les interesara esta ley, les preocuparan los ayuntamientos y desearan que esta ley saliera con el consenso necesario.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Hernanz. Para réplica durante cinco minutos tiene la palabra el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Grosske, sigui benvingut, ja li ho he dit al seu company, com a nou portaveu d'Esquerra Unida, però miri, vostè no fa massa temps que estava en el Consell de Govern i, la llei, l'havia de conèixer, la deu haver llegida, la deu haver estudiada, la deu haver aprovada i, per tant, segur que si un excompany seu no m'ha volgut contestar vostè em podrà contestar: em pot indicar l'article on es vincula la política de descentralització als ajuntaments amb els consells insulars? Açò ho pot fer aquesta llei, ho pot fer. Els consells insulars transferiran als ajuntaments, mitjançant transferència directa, delegació o gestió ordinària, les competències en matèria d'esport..., tal, tal, sempre que la capacitat no sé què... Per exemple, un article, es pot fer.

És a dir, quin és el problema, Sr. Grosske? El problema és que han vingut amb un text, a una esmena a la totalitat, amb un discurs més o manco prefabricat. Jo, amb la darrera part de la seva intervenció, digui'm on han d'anar a firmar, perquè en els grans conceptes potser estiguem d'acord: els ajuntaments tenen un greu problema de finançament públic, i ho repetesc perquè no quedi la cosa enlaire, nosaltres no ens n'amagam, la primera responsabilitat, la més bàsica, la més fonamental de finançació als ajuntaments la té l'Estat, clar que sí, però açò no invalida que els consells insulars i la comunitat autònoma també puguin participar amb recursos propis mitjançant l'aplicació del nostre Estatut d'Autonomia, perquè tot forma part de les institucions, i aquí sí que tenim competències de legislar recursos propis que vagin als ajuntaments. No em poden defugir d'aquest debat, per favor, perquè si no no ens entendrem. Sr. Grosske, vostè ha estat portaveu, però fa dues setmanes era conseller. Quins són els impediments que té el Govern balear per repartir els 1.000 milions del fons de cooperació municipal? Creat el tenen, i allà dorm *el sueño de los justos*, quin és el problema?, amb un cosa creada que fins i tot hi ha fons, un damunt l'altre. No es posen d'acord.

Açò és una llei instrumental. Efectivament, que açò és una llei instrumental, clar que és una llei instrumental, però jo li ho he llegit, Sr. Grosske, punt 4 de l'exposició de motius, *es más de lo mismo*, novetats poques. A mi em sap greu la intervenció que ha pogut fer la portaveu del Grup Socialista, que després hi entrarem. Novetats, poques.

Repetesc, el fonamental d'aquesta llei no és el que pugui fer el Govern, és més, no hi ha cap inconvenient, el Govern ha duit una llei aquí, el problema és que no s'ha atrevit en aquesta llei a vincular els consells insulars en favor dels ajuntaments, en casos molt concrets. I jo ho entenc, que no ho pugui fer, perquè els equilibris són difícils. D'aquí la necessitat d'un gran pacte entre Govern, consells insulars i ajuntaments, si no cadascú fa la seva caseta, no sé si és d'eines o no d'eines, però cadascú fa la seva caseta, i aquí falta aquest gran acord.

Jo li vull fer, no una advertència, una consideració. Cregui'm, si qualcú de la meua intervenció ha pogut interpretar que desqualificava aquest projecte de llei m'he expressat molt malament. Jo no he desqualificat aquest projecte de llei. Sr. Alorda, no ho ha paregut però vostè no hi era. Jo no he desqualificat aquest projecte de llei, no l'he desqualificat i vostès ho saben. Jo l'únic que he dit és que en base a aquest projecte, que pot tenir coses aprofitables, crec que desaprofiten una gran oportunitat, açò és el que he vingut a dir.

Senyors del PSM, efectivament; de les intervencions i (...) poc, poquíssim. És a dir, finançació, està clar, el gran problema dels municipis és la finançació, aquest és el gran problema, i en aquest gran problema hi hem participar tots, hi podem participar tots, perquè el que acab de dir fa dos minuts no ho podrà negar ningú. Fent l'afirmació rotunda del que ha dit, que la primera i més principal responsabilitat és de l'Estat no impedeix que nosaltres també puguem fer i puguem establir mitjançant llei nous sistemes de finançació als ajuntaments, i vinculem els consells insulars. Si no, efectivament, el que deia el Sr. Grosske tindrà tota la raó: ja no és que siguin els germans pobres, si continuem així estaran sota la línia del llinar de pobresa perquè encara els farem més pobres. Per exemple, reparteixin aquests 1.000 milions de pessetes, Sr. President, així de clar.

Miri, el tema de la llei, el tema del projecte que han presentat, Sra. Portaveu del Grup Parlamentari Socialista, no m'acusis a mi de dir coses, que m'he limitat a llegir el que està escrit en el projecte de llei, que és un projecte de llei en què s'ha emprat moltíssim la reproducció d'articles de la Llei de bases, que quan no se sap resoldre un problema es refereix a la legislació bàsica de l'Estat, i de copiar sistemàticament normes reglamentàries, reglamentàries, que les posen en categoria de llei. Però novetat clara, aquesta no hi és. I no podem justificar que s'obre la porta a poder fer una carta municipal o una llei de municipalitat: hi hagi aquesta llei o no hi hagi aquesta llei ho podríem fer, i li diré per què, Sr. Garcias, perquè aquest parlament no té capacitat per fer lleis orgàniques que s'hagin de desenvolupar per després fer noves lleis. No, no, la podem fer, tenim competències, amb aquesta o sense. Per llei, amb aquesta o sense, vostè pot marcar també per llei com s'ha de fer una segregació municipal...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

...amb aquesta o sense, amb aquesta llei o sense pot fer totes aquestes coses que vostè diu que aquest és el marc que possibilitarà fer tot... No, no, no, açò és una llei més que no s'aprofita el que s'ha d'aprofitar.

I acab, Sr. President, i li promet que acab, amb una expressió molt senzilla. Es pot estar d'acord o no es pot... és creure, com diria, si no ha de demanar la paraula per allusions, com diria el Sr. Tirs Pons, que jo he escoltat moltes vegades, solia dir: "Ai!, estimats meus, creure és un problema de fe". Efectivament, vostè pot creure o no pot creure el que jo li he dit, açò és un problema de fe, però nosaltres no estam en contra per estar en contra, vostès tenen un tic que jo és perquè els conec i sé tota la seva història, perquè si no els qualificaria d'antidemocràtics i totalitaris, perquè vostès volen...

(Remor de veus)

No, els qualificaria si no conegués la seva història, no ho faig, però vostès tenen el tic reiterat, que ja molesta, que en aquesta banda quan (...) l'oposició, que és la seva funció i és la seva obligació, tractar-nos com si nosaltres no tenim dret ni tan sols a existir. Açò és molt greu, en aquesta cambra.

(Més remor de veus)

Açò és molt greu i jo és molt mal de fer que empri aquest to. Jo la remet, Sra. Hernanz, i és ver que m'ha sorprès, no dic el Sr. Grosske, dic Sra. Hernanz, m'ha sorprès; la remet a llegir el *Diari de Sessions* per dir-nos el que ens ha dit per desqualificar aquesta esmena. Jo crec que...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, por favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

...amb més claredat i amb més compromís de complir la funció d'oposició no podíem pujar damunt aquesta tribuna. Canviïn, per favor, canviïn el disc que quan l'oposició presenta una esmena a la totalitat, o fa una pregunta, o fa una oposició, només ho fa per anar en contra de. No és ver, açò, no és ver, desqualificació generalitzada el que fa és perdre tota la raó a aquell, tant si dóna suport al Govern com si està a l'oposició.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Por el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida y Ecologista, para contraréplica, por cinco minutos, por favor, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Dos minuts, Sr. President, que jo comprenc que som molts a contrareplicar i no és qüestió d'abusar.

Sr. Huguet, la llei permet *-jjoder, macho!*, fins i tot quan vos dic una cosa amable vos heu d'enfadar? Ara imaginau-vos si m'hagués ficat amb vosaltres! Tranquils! És que *la tribuna de ultrasur* està més tranquil·la que això de vegades, tranquils, seriosament. Bé, doncs, dues qüestions concretes per replicar-li, perquè no quedin en l'aire. Efectivament, la llei permet que es facin transferències, delegacions de competències, encomanes de gestió des del Govern i des dels consells insulars als ajuntaments, i és cert el que diu el Sr. Huguet, el que no fa aquesta llei és fer una relació de temes de dir, bé, els consells insulars traspassaran això o delegaran això en mans dels ajuntaments. Ho deixa obert, i ho deixa en el que jo he anomenat sota l'epígraf de gestió de la llei. Vostè creu que a la llei hauria de figurar la relació concreta? Llavors, no sé per què la troba a falta?

Bé, en fi, ara no podem fer més contrarèpliques de les que permet el Reglament. Jo m'he pensat que vostè me retreia això, no. La possibilitat les dóna totes, la llei, veurem amb la gestió política de la llei, els consells insulars, els ajuntaments com van pactant, efectivament, perquè el pacte local s'ha de continuar produint, com van pactant que una part de les competències dels consells vagin als ajuntaments per a una major eficàcia del servei a l'administrat.

I en el tema del fons de compensació, doncs, efectivament, és complicat fer una distribució de fons de compensació; primera, perquè és objectivament complicat, perquè es poden adduir moltíssimes variables, com a variables a tenir en compte en la distribució d'un fons de compensació, aquí, a Lugo, a Madrid, a Teruel o Hannover. Però és que aquí tenim un altre problema, és que tenim molt poca experiència, perquè com que mai en aquesta comunitat autònoma s'havia plantejat que el Govern autònom fes un fons de compensació que ajudàs als municipis, doncs ens ha trobat una mica a tots que ens hem d'inventar els criteris, i tenim més dificultats. Tal vegada si vostès haguessin tingut la iniciativa de recordar-se dels parents pobres de la democràcia, que vostè reconeix que ho són, però no els amolla ni un duro a la bacina per pal·liar una mica la seva gana i la seva penúria; si vostès haguessin iniciat aquest camí en el seu moment, ara tots tendríem més experiència i més facilitat a l'hora de determinar els criteris de distribució d'un fons de compensació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Grosske. La Sra. Hernanz, por cinco minutos.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. Seré brevísima, sólo le quería decir al Sr. Huguet que no se enfade conmigo, que no me riña, que tal vez me he explicado o me ha entendido mal. Efectivamente, ni esta diputada ni este grupo parlamentario sería quien, y haría usted bien tachándonos de autoritarios, para decirle a la oposición lo que puede o no puede hacer. Y tampoco me parecería justo decir que ustedes presentan esta enmienda a la totalidad únicamente para decir siempre y sistemáticamente que no a todo lo que dice el Govern. Si usted ha entendido eso me

ha entendido mal, porque lo que yo quería decir es que el Grupo Popular presenta esta enmienda a la totalidad porque no quiere una ley municipal, era así de sencillo lo que yo quería decir. Y que, por lo tanto, lo único que me queda es halagarle, alabarle a usted, personalmente, Sr. Huguet, porque le ha tocado un difícil papel, le ha tocado subir a la tribuna y inventarse y decir lo que ha podido para argumentar algo que es muy difícil de argumentar, que es que en este momento, ahora, en esta comunidad autónoma no hace falta una ley municipal, y como eso ustedes, o no la quería el Partido Popular, como eso ustedes no lo podían decir, pues se ha visto usted obligado a hacer un discurso un tanto enrevesado y muy poco concreto. Pero reitero mis disculpas, porque en ningún caso pensaba que esta ocasión lo hicieran ustedes simplemente por llevar la contraria al Gobierno.

Creo que el Partido Popular no quiere una ley municipal y esa ha sido la razón por la que ha presentado esta enmienda a la totalidad.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Hernanz. Una vez producido el debate de la enmienda a la totalidad, vamos a producir su votación.

Señoras y señores diputados, pueden ustedes empezar a votar.

Sr. Portella, por favor.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí, Sr. President. Com abans ha passat, tampoc no he pogut votar, tot i que m'havien advertit que sí que podria votar aquesta vegada.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Señoras y señores diputados que voten a favor de la propuesta de la enmienda a la totalidad, álcense por favor.

Señoras y señores diputados que voten en contra, por favor.

¿Alguna abstención?

Queda claro que la enmienda a la totalidad ha sido rechazada por 28 votos a favor y 27 en contra. Perdón, al revés, por 27 votos a favor y 28 en contra. Por tanto, queda rechazada la enmienda a la totalidad, de devolución, presentada por el Grupo Parlamentario Popular.

V. Informació al Ple de la cambra de la designació de membre suplent, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, per tal de defensar, davant el Congrés dels Diputats, la Proposició de llei relativa a modificació de l'article 471 de la Llei orgànica 6/1985, del Poder Judicial, si n'és el cas.

Como último punto del orden del día, que solamente es de información, se informa a la Cámara de la designación, como miembro suplente del Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista, de D. Cecili Buele i Ramis, para defender en el Congreso de los Diputados la Proposición de ley relativa a la modificación del artículo 471 de la Ley orgánica del Poder Judicial, si es el caso, y de acuerdo con el artículo 178 del Reglamento.

Y no habiendo más asuntos que tratar, se levanta la sesión.

Muchas gracias, señoras y señores diputados.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA